

În interiorul ziarului:

PE TEME ECONOMICE: Ing. Stoian Petrescu — Despre folosirea maximă a tehnicii (pag. 2-a).

N. Enuță — La împărțirea veniturilor în gospodăria colectivă din Călărași Vechi (pag. 2-a).

SCRISORI CĂTRE „SCINTEIA”: M. Tudor — Lipsă de grijă pentru deșervirea cetățenilor (pag. 2-a).

Conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa — Declarația făcută de V. M. Molotov la 29 noiembrie; Declarația făcută de J. Cyrankiewicz (pag. 3-4-5).

Oskar Neumann — Jos miinile de pe Partidul Comunist din Germania! (pag. 5-a).

Zdenek Werner — Strălucitul succes al Frontului Național în alegerile din R. Cehoslovacă (pag. 5-a).

Kövesi Endre — Alegerile pentru staturile populare din R. P. Ungară s-au desfășurat într-o atmosferă sărbătorească (pag. 5-a).

Guvernul sovietic a înmănat guvernului S.U.A. o notă memorială în problema folosirii energiei atomice în scopuri pașnice (pag. 6-a).

Răspunsul guvernului S.U.A. Franței și Angliei la notele guvernului sovietic din 23 octombrie și 13 noiembrie (pag. 6-a).

O etapă importantă pe calea întăririi păcii și securității în Europa

Privirile popoarelor Europei și ale oamenilor iubitori de pace de pretutindeni se îndreaptă cu încredere și speranță spre Moscova, unde se desfășoară în aceste zile conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa. Popoarele își dau seama că această conferință va constitui o etapă importantă pe calea întăririi păcii și securității în Europa și în lume.

Inițiativa convocării unei conferințe pe întreaga Europă în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa a fost luată de Uniunea Sovietică de comun acord cu guvernul R. P. Polone și R. Cehoslovace deoarece evoluția evenimentelor în Europa urmează o cale primejdioasă pentru cauza păcii. Într-adevăr, unele state occidentale și în primul rând Statele Unite ale Americii, precum și Anglia și Franța și-au concentrat în ultima vreme toate eforturile în vederea grăbirii remilitarizării Germaniei occidentale și atragerii ei în blocul agresiv al Atlanticului de nord și în „Uniunea Europei occidentale”, anexă a acestui bloc.

Expresia acestei politici sînt acordurile pregătite la Londra și semnate la 23 octombrie la Paris, acorduri care sînt propuse în aceste zile spre ratificare pentru ca apoi să se treacă la aplicarea lor.

Caracterul primejdios al acestei politici a fost arătat cu vigoare de către șeful delegației sovietice, V. M. Molotov, în importanta declarație pe care a făcut-o în prima zi a conferinței de la Moscova. V. M. Molotov a arătat că politica de reînarmare a Germaniei occidentale repetă adînc politica dusă de statele vest-europene în anii care au precedat celui de al doilea război mondial. Pe atunci, guvernele apusene, refuzînd să se împeună cu Uniunea Sovietică măsuri pentru înfrînarea agresiunii hitleriste, au scos din dimpotrivă să-l folosească de acesta în scopurile lor antisovietice, dîndu-l cale liberă spre Răsărit. Se știe însă bine că cotropitorii hitleristi au năvălit nu numai asupra popoarelor din Răsărit, ci și asupra celor din Apus. Pe teritoriul Uniunii Sovietice și al Poloniei, al Franței și Angliei, al Iugoslaviei și Cehoslovaciei, al Belgiei și al Olandei și astăzi se fac simțite urmările groaznicului măcel desfășurat de hitleristi. Printre statele care au avut cel mai mult de suferit se numără Germania însăși. În ceea ce privește țara noastră, ne amintim că peste jumătate milion de oameni au pierit în cel de-al doilea război mondial, că pagubele materiale suferite de pe urma distrugerilor și furtului hitleristilor au fost uriașe.

Victoria asupra militarismului fascist german a fost asigurată de puternica coaliție antihitleristă. Tocmai acest lucru demonstrează că interesele statelor europene atît din Răsărit, cît și din Apus, coincid, deoarece este vorba de lupta împotriva agresiunii germane și de menținerea păcii în Europa. Atunci cum ar putea ele să rămînînd diferite astăzi cînd în Germania occidentală își fac din nou apariția aceleași forțe hitleriste care nu de mult au scîldat în sînge pămîntul Europei? În fața primejdiei popoarelor nu pot și nu trebuie să stea cu brațele încrucișate. Pornind tocmai de la necesitatea acțiunii care să preîntîmpine primejdia reinvierii militarismului german, Uniunea Sovietică — așa cum a declarat V. M. Molotov — propune să se renunțe la planurile occidentale care urmăresc reînarmarea Germaniei occidentale și să se ajungă la un acord pe baza următoarelor principii fundamentale: readmiterea reinvierii militarismului german și crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa.

În ceea ce privește rezolvarea problemelor germane, V. M. Molotov a reafirmat credința guvernului sovietic că, în momentul de față, este posibilă realizarea unui acord între cele patru puteri cu privire la restabilirea unității Germaniei pe baze pașnice și democratice, prin înțelegerea de alegeri libere pe întreaga Germanie. Acest acord poate fi realizat dacă toate cele patru puteri vor acționa în direcția apropiată Germaniei răsăritene și apusene și vor căuta ca Germania unificată să fie un stat cu adevărat iubitor de pace și democrație.

În legătură cu preîntîmpinarea primejdiei reinvierii militarismului german și a împărțirii Europei în grăduri militare opuse, Uniunea Sovietică insistă pentru crearea unui sistem de securitate colectivă — ceea ce înseamnă asigurarea și consolidarea păcii în Europa. „Tratatul general european cu privire la securitatea colectivă în Europa” prezentat de U.R.S.S. la conferința de la Berlin este imbrățișat și sprijinit cu putere de toate popoarele Europei, care văd în el o garanție reală pentru pacea și securitatea lor. Prezentînd

proiectul său de tratat, Uniunea Sovietică a arătat că este gata să examineze orice alte propuneri care ar putea contribui la realizarea unui acord între toate statele interesate.

Cum stau însă lucrurile în cazul acordurilor de la Paris? Aceste acorduri pornesc nu de la ideea eforturilor colective în menținerea păcii, ci de la opunerea unor state europene altor state europene, de la continuarea cursului înarmărilor, ceea ce, evident, nu micșorează, ci mărește necontenit încordarea internațională și primejdia de război. Aceste acorduri nu pot servi nici cauza rezolvării pașnice a problemei germane. Traducerea lor în viață ar ridica obstacole de netrecut în calea unificării statului german pe baze pașnice și democratice. În cazul realizării acordurilor de la Paris, în Germania occidentală va fi creată în scurt timp o armată de 1.000.000 de oameni, la care se adaugă cei 2.000.000 de oameni din organizațiile militariste existente. În același timp, aceste acorduri dau de fapt militaristilor germani dreptul de a reinvia starea de război și de a dezvolta fără nici o îngrădire industria de război. Trebuie avut de asemenea în vedere că Statele Unite încep deja să livreze Germaniei occidentale armament în valoare de miliarde de dolari și că armatele vest-germane i se acordă chiar posibilitatea de a folosi arma atomică.

Toate acestea arată că guvernele occidentale sînt preocupate nu de asigurarea securității colective și a păcii, ci de planurile lor de agravare a primejdiei de război. Pactul Atlanticului și acordurile de la Paris nu sînt altceva decît etape în pregătirea unui nou război în Europa. Aceste planuri ale cuceririi imperialiste impun nu numai cea mai mare vigilență și a asigurării apărării Uniunii Sovietice și țărilor de democrație populară, dar și înfăptuirea unor acțiuni practice în vederea asigurării securității lor. La conferința de la Moscova țările participante arată că, în actuala situație, ele nu se pot limita la măsurile pe care le-au luat pînă acum pentru asigurarea apărării lor. Pentru a-și asigura în mod încreșt securitatea, statele iubitoare de pace din Europa trebuie să și unească strîns forțele și să le întărească considerabil pentru eventualitatea ratificării și aplicării acordurilor de la Paris. „Aceasta cere din partea statelor participante la conferință — a arătat V. M. Molotov — luarea unor măsuri comune în domeniul organizării forțelor armate și a comandamentelor lor, precum și a altor măsuri, pentru a apăra în mod sigur munca pașnică a popoarelor din aceste țări, pentru a garanta inviolabilitatea frontierelor lor și a asigura apărarea lor împotriva unei eventuale agresiuni”.

Conferința de la Moscova arată că în fața popoarelor Europei sînt deschise astăzi două căi. Una este calea securității colective, calea reglementării pașnice a problemei germane, calea păcii. Alta este calea acordurilor de la Paris, a încordării internaționale, a refacerii militarismului german agresiv.

Calea acordurilor de la Paris, îndreptată împotriva intereselor păcii, nu poate găsi un sprijin real din partea popoarelor. În Franța mișcarea de masă împotriva ratificării îmbracă forme variate și vigoase: mitinguri, demonstrații, petiții trimise parlamentului, delegații care se adresează deputaților etc. În Germania occidentală însăși, mișcarea împotriva remilitarizării devine din ce în ce mai puternică. Faptul că Congresul sindicatelor vest-germane s-a pronunțat împotriva planurilor de reînarmare, că la fiecare din alegerile parțiale care au avut loc în ultimul timp, partidul lui Adenauer a pierdut voturi, că Blank, ministrul de război de la Bonn, a fost hîduit și lovit de tineri germani și că au loc demonstrații ale tineretului vest-german împotriva remilitarizării, arată că remilitarizarea Germaniei occidentale se desfășoară împotriva voinței majorității covârșitoare a poporului german.

Propunerile Uniunii Sovietice, îndreptate spre consolidarea păcii, se bucură în schimb de adieziunea tot mai caldă a popoarelor Europei și a lumii întregi. Conferința de la Moscova este salutată de popoare pentru că ea servește celei mai nobile cauze — cauza păcii. Sarcinile sale principale în opera de unire a popoarelor în interesul întăririi păcii și securității în Europa și a unirii forțelor iubitoare de pace din lumea întreagă vor fi duse la bun sfîrșit.

Poporul român salută și sprijină din toată inima propunerile Uniunii Sovietice, căci ele corespund celor mai fierbinți năzuințe ale sale spre pace, securitate și prietenie între popoare.

Conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa

— Ședința din 30 noiembrie —

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite: La 30 noiembrie a avut loc cea de a doua ședință a conferinței țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa. Ședința a fost prezidată de J. Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone, șeful delegației poloneze. În cadrul ședinței au făcut declarații William Siroky,

primul ministru al Republicii Cehoslovace, șeful delegației cehoslovace, și Otto Grottewohl, primul ministru al Republicii Democratice Germane, șeful delegației Republicii Democratice Germane. Ședința următoare va avea loc la 1 decembrie, ora 14.00.

Cu planul anual îndeplinit!

Succesele constructorilor de mașini agricole

CRAIOVA (coresp. „Scinteii”). — Muncitorii, inginerii și tehnicienii de la uzina de mașini și unelte agricole „7 Noiembrie” din Craiova, antrenată în întrecerea socialistă, au dat bătălia pentru îndeplinirea înaintea de termen a planului anual de producție. În ziua de 26 noiembrie uzina „7 Noiembrie” și-a îndeplinit planul producției globale pe anul 1954. La unele sortimente, planul anual de producție nu numai că a fost îndeplinit, dar a fost și depășit. La piesele de schimb pentru grupe stelate, planul anual de producție a fost depășit cu 16%. Datorită aplicării pe scară largă a metodelor sovietice, productivitatea muncii a crescut, anul acesta, cu 15,4%.

O atenție deosebită s-a dat economiilor și reducerii prețului de cost al produselor. Numai prin aplicarea inovațiilor și a raționalizărilor s-au obținut economii în valoare de peste 200.000 lei. De asemenea, prețul de cost a fost redus cu 5,96%.

Un mare aport la realizarea înaintea de termen a planului anual l-au adus frunțașii în producție. O serie de muncitori ca strungarii Dumitru Rîcu, Buzatu Nicolae și alții și-au apăsut zilnic sarcinile de plan cu 200%.

Acum, colectivul uzinei de mașini și unelte agricole „7 Noiembrie” munceste cu însuflețire pentru a da cit mai multe produse în contul anului 1955.

Combinatelor raionale de producție care lucrează în contul anului viitor

BACĂU (coresp. „Scinteii”). — Colectivele de muncitori și tehnicieni de la combinatelor raionale de producție din Tg. Neamț și Moinești și-au îndeplinit planul anual de producție. Începînd de la data de 15 noiembrie, ele lucrează în contul anului 1955.

Combinatul rațional Tg. Neamț a realizat, pînă la data de mai sus, planul anual la chereștea-rășinoase în proporție de 368%, la lemne de foc 105%, la coșuri de rufe 199%, la mese de bucatărie 122% și la cărămizii de zid 109%. Pînă la 15 noiembrie, muncitorii combinatului de producție Moinești au depășit sarcinile planului anual la busteni-gatere-rășinoase cu 125%, la draniță cu 10% și la chereștea-rășinoase cu 10%.

Muncitorii și tehnicienii acestor combinate și-au luat angajamentul să muncască cu rivănie pentru a sporta producția bunurilor de larg consum.

Cooperative care și-au îndeplinit planul anual

BIRLA (coresp. „Scinteii”). — În acest an, cooperativa meșteșugărească „Imbrăcămintea” din Birla și-a dezvoltat mult activitatea. De la începutul anului și pînă acum numărul meșteșugărilor care au intrat în cooperativă a crescut cu 23%.

Pe lângă faptul că și-a mărit numărul de sortimente, cooperativa folosește din plin și deșeurile de la fabrica de confecții din Birla. Se produc acum numeroase modele de confecții.

Printr-o atenție așezare a șablonelor de croit, la cooperativa a fost realizată, anul acesta, economii în valoare de 2.000 lei. Muncind cu rivănie în cadrul întrecerii, membrii acestei cooperative au reușit să-și realizeze înaintea de termen sarcinile de plan pe anul în curs. În prezent ei lucrează în contul anului 1955.

Fac cîinste acestei cooperative frunțașe numele cooperativelor Miha Trifu, Tudor Costache, Rugină Tasia, Tudor Istrate, Jana Dimitriu și ale altora. Pînă acum, la cooperativa meșteșugărească de croit „Imbrăcămintea” din Birla planul anual a fost realizat în proporție de 105%.

Și cooperativa de invalizi „Pacea” din orașul Tecuci lucrează în contul anului viitor. Cooperatorii de aici au confecționat, prin valorificarea deșeurilor, zeci de căcuți, sute de perechi de sandale și altele.

Cooperatorii frunțași Gheorghe Surugiu, Gheorghe Scutaru, Tache Constantin și Radu Dinescu au dat o mare contribuție la realizarea planului înaintea de termen.

Și-au îndeplinit angajamentul

BRILA (coresp. „Scinteii”). — La centrul de desfacere al cooperativei „Înainte” a sosit un nou lot de mărfuri variate: pantofi, bocanci, serviete, costume de stofă, paltoane, pijamale și diferite obiecte de marochinărie, confecționate cu mare grijă. Sînt mărfuri realizate peste planul anual de către membrii acestei cooperative, care au produs, în acest an, peste 80 diferite sortimente de mărfuri de larg consum. În toate atelele și secțiile cooperative, planul anual a fost cu mult depășit, așa cum și-au luat angajamentul cooperativii.

Cum a putut realiza întreprinderea noastră planul înainte de termen

În locul barărilor de seinduri, în care muncitorii trudeau din greu pe timpul exploatarelor, în anii regimului democrat-popular s-au înălțat în întreprinderea noastră hale noi, spațioase, dotate cu mașini și utilaje de înaltă tehnicitate sote din U.R.S.S. și din țările de democrație nouă, iar altele fabricale de industrie noastră constructoare de mașini. Datorită creării unor condiții tot mai bune de muncă, cît și luptei duse de muncitorii, tehnicienii și inginerii întreprinderii, planul de producție valoric și pe sortimente, pe anul 1954, a fost realizat pînă la data de 6 noiembrie.

Sub îndrumarea comitetului de partid, comitetul de întreprindere a reușit să antreneze majoritatea muncitorilor și tehnicienilor în întrecerea socialistă. În ultimele luni a sporit preocuparea organizărilor de bază pentru organizarea consăturilor de producție, a schimburilor de experiență și pentru formarea de brigăzi U.T.M. În această perioadă, comisiunile din întreprindere au imbrățișat cu un deosebit interes inițiativa de a realiza, la fiecare mașină și agregat, mai multe produse pe schimb și de a sprijini pe

colae Grecu și alții, care au confecționat o serie de dispozitive, prin aplicarea cărora productivitatea muncii a crescut simțitor. Introducerea pe scară din ce în ce mai largă a metodelor înaintea de lucru sovietice, precum și studierea și răspîndirea sistematică a experienței frunțașilor în producție din întreprinderea noastră au contribuit în bună parte ca planul de producție pe anul 1954 să fie îndeplinit cu două luni înainte de termen. În această perioadă productivitatea muncii a crescut cu 17,4%, iar prețul de cost al produselor a fost redus cu 8,88% față de sarcina de plan. Prin folosirea cu chibzuială a materiei prime și a materialelor, colectivul întreprinderii a realizat de asemenea economii în valoare de 1.297.428 lei.

Sprijinit de către organizația de partid, muncitorii și tehnicienii întreprinderii noastre, în frunte cu comisiunile, sînt hotărîți să descopere și să folosească mai bine rezervele interne și capacitatea de producție a mașinilor, să răspîndească pe scară cît mai largă experiența înaintea de dobîndită, pentru a da patriei cit mai multe produse de bună calitate.

Și-a îndeplinit cu succes sarcinile globale din planul anual. Printre acestea se numără cooperativa „Ceramica” din Rîmnicu Vîcea, care a produs peste plan teracotă pentru clevea sute de sobe, cooperative „Arta meșteșugărilor” din Cîmpulung care a executat peste plan 375 metri pătrați uși și ferestre pentru locuințe cooperative „Răsăritul nou”-I.O.V.R. din Rîmnicu Vîcea și altele.

Urmind exemplul colectivelor frunțașe, muncitorii și tehnicienii combinatei raionale de producție din cadrul U.R.C.C. Pitești, Cîmpulung și Curtea de Argeș au început să lucreze și ei în contul anului viitor. De pildă, colectivul Combinatului raional de producție Muscel a produs, peste plan, 461.000 cărămizii pentru sobe, peste 1.800 metri cubi busteni rășinoase, 3.283 butoaie etc.

Succesele dobîndite pînă acum de aceste colective frunțașe însuflețesc pe toți oamenii muncii din celelalte întreprinderi din regiune în lupta pentru îndeplinirea integrală a planului de stat pe acest an la toți indicii.

Produse peste planul anual

TIMIȘOARA (coresp. „Scinteii”). — Numeroase colective din întreprinderile timișorene se mîndresc cu rezultatele obținute în producție. Încă din ziua de 18 noiembrie, colectivul întreprinderii „Fructul” și-a terminat planul anual la conserve, compoturi, dulceturi etc. Întreprinderea a dat peste plan pînă la data de 26 noiembrie 38.706 kg. conserve de carne și legume. Sterilizatorul Ion Nicolici, candidatul de partid, apărîndu-se Elisabeta Feiler și Veronica Păcuraru, ca și Ana Varga, care lucrează la închis recipiente, au adus o contribuție de seamă la obținerea acestor rezultate. Ei sînt printre

ceia care au aplicat prima inițiativa Victoriei Doroftei, de la fabrica de conserve „Flora” din Capitală, privind controlul reciproc asupra calității produselor fiecărei secții în parte.

Colectivul întreprinderii „Kandia” dă și el produse în contul anului 1955. Muncitorii și tehnicienii de aici au dat pînă acum peste plan circa 28 vagoane diferite produse zaharoase, bomboane umplute, caramelle etc. De asemenea, și-a îndeplinit și depășit sarcina anuală de plan și întreprinderea de stat pentru produse lactate din Timișoara.

În lupta pentru sporirea producției de cărbune.

„Grupe de mineri — a spus secretarul organizației de bază — ca acelea conduse de Constantin Hrinaru, Gheorghe Ciurlică, Ion Buzaru și altele, sînt mîndria minei. Folosind metode înaintea de muncă, aceste grupe de mineri au scos zilnic la suprafață cu cite 30—40% mai mult cărbune față de sarcina de plan”.

O delegație de pionieri din orașul Comănești a înmănat minierilor frunțași buchete de flori.

COMĂNEȘTI (coresp. „Scinteii”). — Mina Galion, din cadrul exploatării carbonifere Comănești, și-a realizat sarcinile anuale de producție în dimineața zilei de 24 noiembrie. În acea zi, la ieșirea din șut, minierii de la Galion au scos la suprafață primele vagoane de cărbune în contul anului 1955. La gura minei, în prezența a sute de mineri, tehnicieni și ingineri, a avut loc un însuflețit miting, în cadrul căruia secretarul organizației de bază a minel, tov. Gheorghe Cojocaru, a vorbit despre întrecerea însuflețită a minierilor

Schimb de experiență între cercurile științifice studentești

CLUJ (Agerpres). — Zilele trecute a avut loc la Cluj un schimb de experiență între membrii cercurilor științifice studentești de la facultățile de științe juridice ale universităților „Victor Babeș” și „Bolyai” din Cluj și „C. I. Parhon” din București. La schimb de experiență au participat numeroși profesori și studenți de la cele trei universități.

După cuvîntul de deschidere, rostit de prof. univ. Grățian Porumb, prodecan al Facultății de științe juridice din Cluj, studenții N. Mănăila, de la Facultatea de științe juridice din București, a prezentat, în cadrul cercului științific „Dreptul penal”, un referat intitulat „Trimiterea în judecată”. La discuții au luat cuvîntul, printre alții, studenții universității „Bolyai” Ion Izanek și Gh. Culicovschi și conf. univ. Ion Olteanu, de la catedra de drept penal a Facultății de științe juridice din București.

În cadrul cercului științific „Teoria generală a statului și dreptului”, studentul Ion Sivescu, de la Facultatea de științe juridice din București, a prezentat un referat despre dreptul R.P.R. de a fi admisă în O.N.U.

Conferința acad. Sava Ganovski la Academia R. P. R.

În cadrul „Săptămînii științei bulgare”, marți seara, în aula Academiei R.P.R., academiianul Sava Ganovski, membru al Consiliului de conducere al Academiei de științe a R. P. Bulgarie, deputat în Adunarea Populară a R. P. Bulgarie, laureat al Premiului Dimitrov, a conferențiat despre „Revoluția culturală în Bulgaria”.

La conferință au luat parte acad. prof. dr. C. I. Parhon, președinte de onoare al Academiei R.P.R., acad. Mihail Sadovanu, vicepreședinte al Academiei R.P.R., acad. St. Vencov, prim secretar al Academiei R.P.R., numeroși academiicieni, membri corespondenți ai Academiei R.P.R., colaboratori ai institutelor științifice ale Academiei R.P.R., profesori universitari și studenți.

Au fost de față membrii delegației oamenilor de știință din R. P. Bulgaria, care participă la „Săptămînă științei bulgare”, precum și M. Krumov, prim secretar al ambasadei R. P. Bulgaria la București.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de acad. prof. dr. C. I. Parhon.

Conferința academiianului Sava Ganovski a fost urmărită cu mult interes. În numele celor prezenți, acad. prof. dr. C. I. Parhon a mulțumit călduros oaspetelui.

În încheierea conferinței au fost prezentate trei filme documentare care înfățișează aspecte din realizările obținute în diferite domenii în R. P. Bulgaria. (Agerpres)

Serată literară

TIMIȘOARA 30 (Agerpres). — Revista „Igaz szó”, organ al Unilunii Scriitorilor din R.P.R., filiala din Regiunea Autonomă Maghiară, a organizat ieri, în sala clubului C.F.R. Timișoara, o seară literară la care au participat scriitorii romîni și maghiari din Timișoara, precum și numeroși oameni ai culturii.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit în limba maghiară de tov. Hajdu Gyözö, redactor șef al revistei „Igaz szó”, și — în limba romînă — de tov. Alexandru Jelebeanu, președintele filialei din Timișoara a Uniunii Scriitorilor din R.P.R.

Au citit fragmente din lucrări proprii, precum și traduceri din limbe romînă și maghiară, scriitorii Horváth István, Mejtényi Erik, Süttő András, laureați ai Premiului de Stat, Nagy István, Anadi Adám, Alexandru Jelebeanu, Szász Márton, Aurel Martin, Endre Károly.

În încheiere, artiștii de la Opera de Stat din localitate și ei de Teatrul de Stat au prezentat un bogat program artistic.

Frunțași pe raion la arături de toamnă și desțeleniri

IAȘI (coresp. „Scinteii”). Îndrumați și sprijiniți în permanență de către organizația de bază și de către deputații sfatului popular comunal, țărani muncitori din comuna Drăgănești, raionul Negrești, au trecut, imediat după terminarea însămințărilor, la transportarea gunoului de grajd pe ogoare și la executarea arăturilor edincii.

Urmînd exemplul comunistilor Ion Bazzo, Ioan D. Scurtu și alții, țărani muncitori din comună s-au executat arături adînci de toamnă pe 513 ha. Folosind din plin atelele și mijloacele mecanizate, țărani muncitori din comuna Drăgănești au desțelenit, redîndu-le agriculturii, 26 ha. de pămînt din izlazurile slab productive din comună. În această muncă s-au evidențiat țărani muncitori Ilie Butnaru, Nicu V. Apetri, V. D. Soreanu și alții.

Comuna Drăgănești este prima comună din raion care a îndeplinit planul la arături adînci de toamnă și desțeleniri.

Școală nouă

La Velești, raionul Amaradia, s-a inaugurat de curînd un nou local de școală. Clădirea mare, luminoasă, adăpostește de acum pe copii țărani muncitori, dornici să învețe carte. Sătenii privesc cu drag clădirea cea nouă și frumoasă, la ridicarea căreia au contribuit prin muncă voluntară. Mai bine de trei sute de țărani muncitoare din comună, în frunte cu Elisabeta Tudor, responsabilă comisiei de femei au dat ajutor la transportul materialelor de construcție.

În clădirea nouă construită copiii se bucură de condiții bune de învățătură.

MARIA GHERASIE
corespondent voluntar

COMUNICAT cu privire la schimbul de reprezentanțe diplomatice între R. P. R. și India

Guvernul Republicii Populare Romine și guvernul Indiei, în dorința de a menține și întări relațiile de prietenie deja exist-

ente între cele două țări, au hotărît să facă schimb de reprezentanțe diplomatice, cu gradul de legații. (Agerpres)

Reîntorcerea delegației R. P. R. care a participat la sesiunea Consiliului Mondial al Păcii

Luni noaptea s-au înapoiat în Capitală membrii delegației țării noastre la lucrările sesiunii Consiliului Mondial al Păcii, care a avut loc între 18—23 noiembrie la Stockholm. prof. univ. Lotar Rădăceanu, vicepreședinte al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., prof. univ. Sorin Toma, prof. univ. Florica Mezincescu, membri ai Consiliului Mondial

al Păcii, acad. St. Milcu și preot Alexandru Ionescu, membri ai Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. În Gara de Nord membrii delegației au fost salutați la sosire de reprezentanți ai Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., de oameni ai științei și culturii și de alți oameni ai muncii. (Agerpres)

Conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa

Declarația făcută de V. M. Molotov la 29 noiembrie

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite declarația făcută la 29 noiembrie 1954 de V. M. Molotov la conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa.

Tovarăși!

Guvernul Uniunii Sovietice, de comun acord cu guvernele Republicii Populare Polone și Republicii Cehoslovace, a adresat statelor europene, precum și guvernului S.U.A. invitația de a participa la o conferință pe întreaga Europă în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa. Acesta propune a fost dictată de faptul că situația care s-a creat în prezent în Europa provoacă o îngrijorare legitimă în rândurile tuturor popoarelor iubitoare de pace.

Evoluția evenimentelor în Europa urmează o cale primejdoasă pentru cauza păcii, întrucât unele state occidentale, și în primul rând Statele Unite ale Americii, precum și Anglia și Franța, au adoptat un curs bine determinat — spre remilitarizarea Germaniei occidentale și atragerea ei în grupurile lor militare opuse altor state europene.

Acesta este sensul fundamental al acordurilor pregătite la Londra și semnate la 23 octombrie la Paris. Aceste acorduri sînt prezentate acum spre ratificare pentru a se trece apoi la realizarea lor.

În prezent, cele trei puteri occidentale, sprijinite de alte țări din blocul nord-atlantic, au intrat în alianță față-în-față cu militariștii din Germania occidentală.

Acordurile de la Londra și Paris, îndreptate spre reînvierea militarismului german și includerea Germaniei occidentale remilitarizate în blocul agresiv al Atlanticului de nord și în „Uniunea Europeană occidentală”, auxiliată a acestui bloc, nu pot fi calificate altfel. Toate acestea repetă în mare măsură politica dusă de statele vest-europene în anii care au precedat cel de al doilea război mondial.

Pe atunci, guvernele puterilor vest-europene nu numai că au refuzat să întreprindă împreună cu Uniunea Sovietică eforturi care ar fi putut înfrîna pe militariștii germani și împiedica agresivitatea hitleristă, dar, dimpotrivă, au contribuit de fapt la dezvoltarea militarismului german. Ele au respins propunerile guvernului sovietic care urmăreau ca, prin eforturile colective ale statelor europene interesate în menținerea păcii, să se bazeze calea dezlănțuirii unui nou război de către Germania militaristă. Ele scotau să folosească pe Hitler și planurile lui agresive în scopurile lor anti-sovietice, intenționînd să întorcă agresivitatea hitleristă spre Răsărit, împotriva Uniunii Sovietice.

În acest scop, ele pășeau pe calea oricăror tranzacții cu Hitler — în realitate dădîndu-i în fața lui, pas cu pas. Ele au sacrificat Austria. Aceasta a fost prețului tranzacției ruginosă de la München, cu ajutorul căreia ocupanții hitleristi au înrobii Cehoslovacia. Aceasta a dus la atacul militariștilor germani împotriva Poloniei, deși guvernul polon de pe atunci avea așa-numitele „garanții” din partea guvernărilor vest-europene.

Cel de al doilea război mondial l-au dezlănțuit militariștii germani. Sînt îndeosebi cunoscute numele principalilor criminali de război, înfierați la procesul de la Nürnberg după terminarea războiului.

Nu putem uita însă faptul că guvernele de pe atunci ale statelor vest-europene, care adoptaseră înainte de începerea războiului o poziție dușmănoasă neîmpăcată față de Uniunea Sovietică, poartă o mare răspundere pentru faptul că nu au împiedicat agresivitatea hitleristă. Lor le revine pentru aceasta o deosebită răspundere, deoarece ele au refuzat să acționeze în comun cu Uniunea Sovietică pentru ca, prin eforturile colective ale statelor europene, să împiedice militarismul german de a țîri popoarele din Europa, iar apoi și alte popoare, în cel de al doilea război mondial.

Nu au trecut decît nouă ani de la terminarea celui de al doilea război mondial, care a adus popoarele europene nemăsurate nenorociri. Nu putem uita zecile de milioane de victime omenesti, marea durere a mamelor, văduvelor, orfanilor, pricinuită de acest război. Distrugerile materiale și pierderile suferite de popoare, provocate de război, sînt fără seamăn. Urmările acestui război se fac simțite și pînă în ziua de astăzi. Numeroase orașe și sate de pe teritoriile Uniunii Sovietice și Poloniei, Franței și Angliei, Iugoslaviei și Cehoslovaciei, Belgiei și Olandei, precum și ale unora din statele europene, au suferit de pe urma ocupației fasciste sînt încă departe de a fi reconstituite. Germania însăși face parte din statele care au suferit cel mai mult.

Este datoria noastră să amintim astăzi acestuia. Noi trebuie să amintim mereu anii foarte apropiați al celui de al doilea război mondial, pentru a împiedica planurile criminale ale militariștilor de astăzi, care pregătesc sub ochii noștri un nou război mondial.

Nu putem să nu arătăm că în cursul celui de al doilea război mondial puterile occidentale și Uniunea Sovietică, împreună cu alte state, care au fost victime ale agresivității, au format o puternică coaliție anti-hitleristă, care a asigurat victoria asupra agresorului.

Este oare nevoie de o altă dovadă mai convingătoare a faptului că interesele tuturor statelor europene, care prețuiesc pacea, printre care Uniunea Sovietică și Franța, Anglia și Polonia, Cehoslovacia și Iugoslavia, precum și alte țări, coincid, deoarece este vorba de lupta împotriva agresivității germane și de menținerea păcii în Europa? Putem oare închide ochii în fața faptului că în prezent pe avanscena Germaniei occidentale acționează din nou intens aceiași oameni care, în trecut, între altele, erau organizatori și complici ai agresivității fasciste împotriva statelor iubitoare de pace, atât din Răsărit, cît și din Apusul Europei?

Din toate acestea rezultă că asigurarea securității în Europa și rezolvarea justă a problemei germane sînt indisolubil legate între ele. Nu se poate asigura o adevărată securitate în Europa dacă nu va fi găsită o rezolvare a problemei germane, care să corespundă intereselor tuturor statelor europene iubitoare de pace, precum și intereselor forțelor iubitoare de pace ale poporului german însuși. Aceasta înseamnă că amănarea permanentă a rezolvării acestei probleme nu poate co-

respunde scopurilor asigurării păcii și securității în Europa.

Planurile elaborate acum de guvernele Statelor Unite ale Americii, Angliei și Franței urmăresc remilitarizarea Germaniei occidentale și atragerea ei atîi în grupările militare imperialiste existente, cît și în cele pe cale de a fi create. Primejdia pe care o prezintă aceste planuri pentru cauza păcii în Europa este absolut evidentă. Pentru a evita această primejdie și pentru a contribui cu adevărat la rezolvarea problemei germane și asigurarea păcii și securității în Europa, Uniunea Sovietică propune să se renunțe la aceste planuri și să se ajungă la un acord pe baza următoarelor principii fundamentale: În primul rînd. Să nu se admită în nici un caz reînvierea militarismului german, care a dezlănțuit primul și al doilea război mondial, și să se treacă înfrîșit la reînvierea cu perseverență și răbdare a problemei germane pe baza realizării unei înțelegeri înainte de toate a unui acord cu sprijinul puterilor care poartă o răspundere deosebită pentru aceasta, implicit și pentru asigurarea păcii și securității în Europa.

În al doilea rînd. Să se creeze un sistem de securitate colectivă în Europa cu participarea tuturor statelor europene interesate în menținerea și întărirea păcii, indiferent de oriundirea lor de stat și socială, în care scop să se examineze cu toată atenția atît proiectul sovietic existent în legătură cu „Tratatul general european cu privire la securitatea colectivă în Europa”, cît și propunerile altor țări care vor fi prezentate în această problemă.

În aceste două propuneri ale guvernului sovietic, strîns legate între ele, nu există nimic care să fie îndreptat împotriva intereselor vreunui stat european sau neuropean. Realizarea unui acord cu privire la aceste propuneri nu poate fi considerată o chestiune simplă sau ușoară, dar nimeni nu va reuși să demonstreze că nu se poate realiza o înțelegere asupra acestor propuneri între toate statele care năzuiesc spre pace și securitate în Europa.

Aceste propuneri ale Uniunii Sovietice se deosebesc în mod radical de acordurile care au fost adoptate la conferințele de la Paris. Cele două propuneri — atît propunerea cu privire la readmiterea reînvierii militarismului german, cît și propunerea cu privire la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa — au un țel comun: să asigure menținerea și consolidarea păcii în Europa.

La baza acordurilor de la Paris, dimpotrivă, stau alte scopuri.

Aceste acorduri pornesc de la renunțarea la principiile securității colective europene și slujesc planurilor de remilitarizare a Germaniei occidentale și de atragere a ei în grupările militare ale unor puteri occidentale. Astfel, aceste acorduri slujesc nu intereselor menținerii și consolidării păcii, cît unor scopuri diametral opuse. Acordurile de la Paris pornesc de la opunerea unor state europene altor state europene, de la aștirea contradicțiilor între ele și de la continuarea cursului înarmărilor, ceea ce poate fi dictat de planurile de pregătire a noi agresivități, a unui nou război. Guvernul sovietic și-a expus atitudinea dezaprobatoare față de acordurile de la Paris în notele adresate guvernelor S.U.A., Angliei și Franței la 23 octombrie și 13 noiembrie.

Oricît s-ar căzni inspiratorii acordurilor de la Paris, care au mizat pe reînvierea militarismului german, nu poate fi ascuns faptul fundamental că aceste acorduri reprezintă o amenințare la adresa cauzei menținerii păcii în Europa și de aceea ele sînt incompatibile cu cerințele asigurării securității statelor europene. Pot oare acordurile de la Paris să servească rezolvării problemei germane sau să contribuie în vreun măsură la aceasta în acest sens? Răspunsul nostru la această întrebare este: nu, nu pot.

Asemenia acorduri nu numai că nu pot servi acest scop, dar înfrățirea lor va deveni principialul obstacol și în calea rezolvării problemei celei mai urgente — în calea restabilirii unității statului german pe baza pașnice și democratice. În prezent, nimic nu poate împiedica într-o asemenea măsură restabilirea unității Germaniei ca înfrățirea acordurilor de la Paris cu privire la remilitarizarea Germaniei occidentale.

După cum se știe, conform acordurilor de la Paris, în Germania occidentală urmează să fie create în viitorul apropiat forțe armate cu un efectiv de 500.000—520.000 de oameni. Cercul guvernamental de la Bonn declară acum în mod deschis că după constituirea unităților militare prevăzute, armata vest-germană va fi mărîtă de cîteva ori. Aceste declarații se bazează pe ceea ce urmează.

Înca de pe acum în Germania occidentală există trupe de poliție cu un efectiv de aproximativ 200.000 de oameni și, în afară de aceasta, așa-zisele „unități de serviciu” și alte organizații militarizate auxiliare, care numără pînă la 250.000 de oameni. Împreună cu armata vest-germană de peste 500.000 de oameni, în curs de creare conform acordurilor de la Paris, Germania occidentală va avea de fapt încă în viitorul apropiat aproximativ 1.000.000 de oameni în armata sa.

În afară de aceasta, în ultimii ani în Germania occidentală au căpătăt o largă răspîndire organizațiile militariste de tot soiul ca, de pildă, „uniunile soldătești” și „societățile tradiționale”, care reușesc pe participanții unor sau altor formații militare ale fostelor trupe hitleriste, care s-au păt în timpul războiului cu crime sângeroase și bestialități monstruoase. Aceste „uniuni soldătești” și „societăți tradiționale”, formate din participanți ai „diviziilor de grenadierii a fűhrer-ului”, „diviziilor de apărare a fűhrer-ului”, „diviziilor de tancuri Hermann Goring”, ai trupelor hitleriste „SS” și altele asemănătoare, sprijin în fel și chip tradițiile fasciste ale hitlerismului. Numărul participanților la aceste organizații militariste și a țîns 2.000.000 de oameni. Din toate acestea rezultă că deși acordurile de la Paris anunță crearea unei armate vest-germane de 500.000 de oameni, prin aceasta nu se spune încă întregul adevăr. În cazul realizării acestor acorduri, în Germania occidentală va fi creată în scurt timp o armată de cel puțin 1.000.000 de oameni. La aceasta trebuie adăugați cei 2.000.000 de oameni din organizațiile militariste existente, formate din foștii participanți ai armatei hitleriste, care mențin și acum

tradițiile fasciste ale hitlerismului. Îndată ce va începe aplicarea acordurilor de la Paris, militariștii germani vor avea la dispoziție forțe de milioane de oameni pentru a încerca din nou să-l folosească drept carne de tun în scopurile unei noi agresivități, în scopurile revanșei și cuceririi de teritorii străine.

Acordurile de la Paris dau de fapt militariștilor vest-germani dreptul de a reînvia statul major general german. Consecințele acestui fapt nu vor întîrzia să se facă simțite.

Aceste acorduri dau totodată militariștilor vest-germani posibilitatea de a dezvoltă fără nici o îngîrdire industria de război. Monopoliștii vest-germani ca Krupp, AEG, Zangen, Dinkelbach și alții, care au fost principalii organizatori ai militarizării economiei germane în anul cel de al doilea război mondial, joacă de pe acum un rol conducător în remilitarizarea Germaniei occidentale. Amploarea pe care o capătă aici remilitarizarea reiese clar și numai din următoarele: în șase ani, începînd din 1933 pînă în 1939, Hitler a cheltuit pentru pregătirea războiului 90 miliarde mărci, acum, cerurile guvernamentale de la Bonn proiectează să cheltuiască în scopuri militare numai în cursul următorilor trei ani peste 100 miliarde mărci. Statele Unite ale Americii încep deja să livreze Germaniei occidentale ermanat în valoare de miliarde de dolari. La fel ca și înaintea celui de al doilea război mondial, militariștii vest-germani se bucură de un larg sprijin material din partea celor mai mari monopoliști din S.U.A., care obțin de pe acum profituri considerabile de pe urma business-ului legat de remilitarizarea Germaniei occidentale. Nu este întîmplător faptul că în ultima vreme asupra poliției S.U.A. exercită o influență tot mai mare tocmai acele monopoliști americani care sînt legate de cerurile vest-germane cele mai agresive și care făuresc arme pentru armata vest-germană în curs de creare.

Orientarea spre remilitarizare duce la creșterea continuă în Germania occidentală a influenței forțelor militariste și revanșardelor care, de pe acum, își intensifică tot mai mult ofensiva împotriva drepturilor democratice ale populației. Situația creată aici amenință în primul rînd drepturile și însuși nivelul de trai al clasei muncitoare. La acest lucru contribuie direct și acordurile de la Paris. Ele nu conțin nici un cuvînt în apărarea libertăților democratice elementare în Germania occidentală, dar prevăd în mod direct introducerea unor noi legi privind așa-zisa „stare excepțională”, în cazul creșterii mișcărilor populare împotriva refacerii Wehrmachtului sau în cazul intensificării luptei clasei muncitoare pentru drepturile ei și pentru îmbunătățirea situației ei economice.

În luna octombrie a avut loc al III-lea congres al sindicatelor din Germania occidentală, care cuprîndea peste 6.000.000 de oameni și care cuprîndea cele mai mare organizație de masă a clasei muncitoare din Germania occidentală. Acest congres s-a pronunțat cu hotărîre împotriva planurilor de remilitarizare a Germaniei occidentale. El a declarat că prin realizarea acestor planuri „s-ar crea o serioasă amenințare atît pentru slăbirea încordării internaționale, cît și pentru posibilitatea unificării Germaniei” și că, pentru Germania occidentală, „reînarmarea înseamnă mișcări muncitorești îndreptate spre crearea unei democrații politice, sociale și economice”.

Această hotărîre a sindicatelor vest-germane dovedește că remilitarizarea Germaniei occidentale se desfășoară împotriva voinței claselor muncitoare, împotriva voinței majorității poporului german și a oamenilor muncii din Germania occidentală și a atitudinea hotărîtă împotriva ei. Guvernanții Germaniei occidentale însă nu țîn seama de acest lucru. Ei nu țîn seama de voința poporului lor și folosesc toate mijloacele de presiune pentru a desfășura pregătirea unui nou război, pentru a pune în întregime Germania occidentală în slujba militariștilor și revanșardilor. Germania occidentală se transformă sub ochii noștri într-un stat militarist agresiv, care amenință din nou să devină principialul focar de război în Europa. Oamenii care stau în fruntea statului de la Bonn nu și ascund planurile agresive îndreptate împotriva altor popoare europene.

Nimeni altul decît actualul prim ministru al Germaniei actuale, Adenauer, insistînd asupra militarizării Germaniei occidentale, încă în martie 1952 proiecta asemenea planuri războinice: „Reînarmarea Germaniei occidentale trebuie să devină pregătirea în vederea creării unei noi ordini în Europa răsăriteană”.

Da-că în trecut, despre „crearea unei noi ordini în Europa răsăriteană” vorbea Hitler, după prăbușirea hitlerismului despre acest lucru a început să vorbească Adenauer.

Declarațiile unor miniștri de la Bonn ca Seeböhm, Kaiser, Hallstein, ale unor generali hitleristi ca von Falkenhausen și Kesselring și ale multor alții dovedesc că revanșardii și adeptii cuceririi de teritorii străine au încetat de pe acum să și ascundă scopurile și planurile agresive. Dacă personalitățile oficiale din Franța și Anglia, ca și din alte state ale blocului Atlanticului de nord, se străduiesc să ascundă popoarelor lor aceste fapte, care dovedesc existența unui pericol pentru menținerea păcii în Europa, sau se străduiesc să mascheze caracterul lor agresiv, aceasta nu face decît să mărească răspunderea personalităților menționate pentru consecințele acordurilor de la Paris. Cu cît mai repede va fi demascată această înșelare a popoarelor, cu atît mai bine va fi pentru cauza păcii și securității popoarelor Europei.

Cercul conducător de la Anglia, Franța și S.U.A. induc în eroare opinia publică, vorbind despre anumite „garanții” în acordurile de la Paris, care ar preînvi posibilitatea unei agresivități din partea Germaniei occidentale remilitarizate. Nu este întîmplător faptul că nimeni nu și crează acestor faimoase „garanții”. După cum se știe, tratatul de la Versailles conținea mult mai multe îngîrdări în privința reînvierii puterilor militare a Germaniei. Potrivit tratatului de la Versailles, efectul întregii armate germane nu trebuia să depășească 100.000 de oameni. O serie de tipuri de armament, printre care

aviatia, tancurile, artileria grea, era cu totul interzisă pentru armata germană. Au fost stabilite îngîrdări substanțiale pentru producția de război în Germania. Existau și țările care au comite o agresivitate împotriva altor țări europene. Existau și garanții formale din partea Angliei și Franței, de pildă, în privința Poloniei și Cehoslovaciei. În cazul celui de al doilea război mondial, Anglia și Franța au semnat chiar o declarație de neagresivitate cu Germania hitleristă.

Ce a rezultat din toate acestea? Rezultatele sînt cunoscute tuturor. Militariștii germani, mai ales cu ajutorul monopoliștilor americani, și-au refăcut puterea militară și, după aproximativ două decenii de la terminarea primului război mondial, au aruncat din nou Europa, iar apoi întreaga lume, într-un război pierdut și pustitor, fără precedent în istoria mondială.

În condițiile actuale, remilitarizarea Germaniei occidentale capătă un caracter și mai periculos decît înainte. Este suficient să spunem că la dispoziția armatei vest-germane se pun toate tipurile de arme, mergîndu-se pînă la a se acorda posibilitatea de a folosi arma atomică. Într-o asemenea situație nu trebuie mult pentru a dezlănțui războiul atomic cu mijloacele celor militariștii-căli, care au trecut prin școala hitleristă a crimelor de război, care au făcut să piară milioane de oameni pașnici, cu totul nevinovați, în lagărele morții, în camerele de gazare, la Maidanek, Auschwitz și în multe alte lagăre. Se poate oare uita de acești oameni au făcut să curgă torente de sînge omenesc, încercînd să distrugă națiuni întregi, popoare întregi?

Întrucît acum se desfășoară nu numai remilitarizarea Germaniei occidentale, ci și atragerea ei în grupări militare îndreptate împotriva altor state europene, nu trebuie subestimată consecințele negative ale unei asemenea situații. Aceasta înseamnă să sub ochii tuturor are loc un tirg direct între militariștii germani și cerurile agresive ale citorva state occidentale, în scopul pregătirii unor noi aventuri militare. Primind la dispoziția lor resursele Germaniei occidentale și sprijinul corespunzător din partea acestor state occidentale și, în primul rînd, din partea cerurilor agresive ale S.U.A., militariștii și revanșardii germani consideră să fără temei că acestea le va asigura încă în viitorul apropiat supremația militară în Europa occidentală, supremație cu ajutorul căreia vor călca din nou în picioare orice acorduri care li leagă.

Guvernul sovietic a atras de pe acum atenția asupra faptului că acordurile de la Paris sînt incompatibile cu tratatul franco-sovietic de alianță și asistență mutuală din anul 1944 și cu tratatul anglo-sovietic din 1942, de colaborare și asistență mutuală posibilă. Ambele aceste tratate, la fel ca și acordurile de la Potsdam, pe care și-a pus semnătura și guvernul S.U.A., prevăd din partea Franței, Angliei, S.U.A. și U.R.S.S. luarea unor măsuri comune îndreptate spre preîntîmpinarea unei noi agresivități din partea Germaniei și spre prevenirea reînvierii militarismului german. Acordurile de la Paris însă, nu numai că au fost adoptate fără participarea U.R.S.S., dar țîșul lor este îndreptat față împotriva Uniunii Sovietice și, totodată, împotriva altor state europene iubitoare de pace. Asemenia acțiuni nu pot să nu submineze încrederea internațională și nu pot să nu discreditizeze politica guvernelor care încaică tratatele și acordurile.

Restabilind militarismul în Germania occidentală, cerurile guvernamentale S.U.A., Anglia și Franța declară că ele ar fi interesate fiind călăuzite de „interesele apărării Europei occidentale”. Guvernul sovietic a subliniat nu odată cît de neluatele și false sînt aceste afirmații, cît de mult sînt în contradicție cu realitatea.

Acest lucru reiese din faptul că nici unul din statele participante la acordurile de la Paris nu a fost și nu este amenințat de nici un fel de agresivitate, de nici un fel de atac. Nici unul din aceste state nu a declarat și nu are temeiuri să declare că ar exista pentru el o asemenea primejdie. Prin urmare, despre „interesele apărării” se vorbește în cazul de față numai pentru a justifica cît de cît în ochii opiniei publice asemenea acțiuni.

Dacă acordurile de la Paris, la fel ca și alte planuri militare ale blocului Atlanticului de nord, nu pot fi justificate prin referiri false la „interesele apărării”, atunci, pe de altă parte, nu sînt greu de înțeles adevăratele lor scopuri. Este cu totul evident că atragerea Germaniei occidentale, în curs de remilitarizare, în grupări militare urmărește aceleași scopuri ca și organizarea de numeroase baze militare pe teritorii situate în apropiere de frontierele Uniunii Sovietice și ale țîrilor de democrație populară. Și trebuie recunoscut că nu este întîmplător faptul că toate acestea sînt însoțite de apăsuri la cursa înarmărilor și de noi și noi declarații agresive cu privire la necesitatea de a stabili relațiile cu alte țîri, bazîndu-se pe forță, pe creșterea continuă a înarmărilor. Ce mai lipsește oare pentru a înțelega că acordurile de la Paris, la fel ca și celelalte planuri ale blocului Atlanticului de nord, nu servesc cauzei păcii, cît pregătirii unui nou război?

Acordurile de la Paris dovedesc că cercurile agresive din S.U.A., precum și celor din Anglia și Franța sînt străine interesele restabilirii unității Germaniei, ca și, în general, interesele poporului german. Transformarea Germaniei occidentale într-un stat militarist face imposibilă unificarea ei cu Republica Democrată Germană iubitoare de pace, într-o Germanie unită, iubitoare de pace, democrată. Pe aceste cercuri le interesează numai posibilitatea de a folosi Germania occidentală în scopuri proprii. Din această cauză, totul se bazează pe abandonarea definitivă a ideii restabilirii unității statului german pe baze democratice și iubitoare de pace, restabilirea în care o urmărește U.R.S.S. Însăși refacerea militarismului german este necesară pentru ca pe această bază să încehe un tirg cu militariștii germani și cu ajutorul grupărilor militare pe care le creează cu participarea Germaniei remilitarizate, să intensifice presiunile de tot felul asupra Uniunii Sovietice și altor țîri europene, care nu fac parte din grupările lor militare. Aceasta este ceea ce ele numesc politica „de pe pozi-

ții de forță”. S-ar părea că a sosit de mult timpul să se înțeleagă că nici un fel de amenințări nu pot întîmida poporul sovietic și țările democratice, care înfrățuiesc puterea clasei muncitoare în alianță cu țîrările muncitorii și care pășesc cu succes înainte în opera de construire a socialismului. Dacă încercările de acest gen s-au terminat cu un eșec în trecut, cu atît mai mult sînt lipsite de speranță toate planurile agresive de acest fel în momentul de față, cînd marele Uniunea Sovietică și țîrările de democrație populară sînt mai sigure ca oricînd de situația lor și de consecințele lor continue în construirea socialismului. Nu există în lume forță care să poată întoarce înapoi roata istoriei.

Respingînd orice planuri de refacere a militarismului german și orice încercări de folosire a unei sau altei părți a Germaniei în interesele vreunei grupări militare, Uniunea Sovietică susține ca Franța, Anglia și S.U.A., împreună cu U.R.S.S., să treacă la rezolvarea problemei germane. Pentru aceasta vor trebui învinse greutăți destul de mari, dar în primul rînd trebuie realizat un acord între cele patru puteri în problema restabilirii unității Germaniei pe baze pașnice și democratice. Aceasta cere la rîndul ei realizarea unei înțelegeri în problema țînerii de alegere libere pe întreaga Germanie, pe baza căreia să fie ales un parlament pe întreaga Germanie și să fie format un guvern democratic al întregii Germanii.

Este așez posibil un asemenea acord între cele patru puteri în problema germană, care să corespundă intereselor securității europene precum și intereselor naționale ale poporului german? Guvernul sovietic consideră că un asemenea acord este posibil. Un asemenea acord este pe deplin posibil dacă în locul planurilor de remilitarizare a unei părți sau a alteia a Germaniei, toate cele patru puteri își vor pune drept scop să ajungă la o înțelegere cu privire la restabilirea unității Germaniei ca stat iubitor de pace și democrat.

Tocmai de aceea, guvernul sovietic a propus din nou la 23 octombrie convocarea unei conferințe a celor patru puteri în problema restabilirii unității Germaniei și a țînerii în acest scop a unor așeri libere pe întreaga Germanie, precum și în problema asigurării securității colective în Europa, deoarece aceste două sarcini sînt legate între ele în modul cel mai strîns. Cu toate că a trecut deja mai mult de o lună, la această propunere nu s-a primit încă răspuns. Pe de altă parte, se face totul pentru a se trece cît mai grabnic la remilitarizarea Germaniei occidentale, ceea ce urmărește în mod vădit să împiedice un acord al celor patru puteri în problema restabilirii unității Germaniei.

Se spune că experiența conferinței de la Berlin ar fi arătat că nu există temei de a conta pe un acord între cele patru puteri în problema restabilirii unității Germaniei. Cu acest lucru nu putem fi de acord.

În legătură cu aceasta, trebuie amintit că pledia în calea unui acord o constituiau atunci planurile S.U.A., Angliei și Franței cu privire la crearea „comunității defensive europene”, al cărei principal scop era refacerea militarismului german, lucru care a fost, firește, respins de Uniunea Sovietică. Dar, de cînd sub presiunea opiniei publice, planul „comunității defensive europene” a eșuat, s-au creat premise mai favorabile pentru realizarea unei înțelegeri în problema restabilirii unității Germaniei. Se înțelege că despre premise într-adevăr favorabile se va putea vorbi numai în cazul în care vor fi abandonate orice planuri de refacere a militarismului german. Atunci vor fi create într-adevăr premisele necesare pentru examinarea concretă a condițiilor de țîner a unor așeri libere pe întreaga Germanie și pentru examinarea propunerilor pe care le-au avut nu le au toate cele patru puteri în această problemă.

Uniunea Sovietică țînde spre un acord cu Franța, Anglia și S.U.A. în problema Germaniei și, în primul rînd, în problema restabilirii unității statului german. Un asemenea acord poate fi realizat dacă toate cele patru puteri vor acționa în direcția apropierei Germaniei răsăritene și apăsene și vor căuta ca Germania unificată să fie un stat cu adevărat iubitor de pace și democrat.

Încă în primul an după terminarea războiului în Europa — S.U.A., Anglia și Franța au obținut scindarea statului german într-o parte apăsene și una răsăriteană. Acum, oricînd vedea ce scopuri au fost urmărite cînd puterile occidentale urmau cu atîta încăpșînare politica de dezmembrare a Germaniei. Prin această politică de dezmembrare ele au dus lucrurile pînă la situația că în Germania occidentală puterea a încăpșîn în minile militariștilor germani, împreună cu care cerurile agresive ale puterilor occidentale creează acum alianțe militare îndreptate împotriva statelor iubitoare de pace din Europa. În prezent, S.U.A., Anglia și Franța trec la remilitarizarea Germaniei occidentale, la includerea ei în grupările lor militare și la opunerea Germaniei occidentale Germaniei răsăritene, la opunerea țîrilor vest-europene altor state europene. Aceasta este calea care duce nu numai la un război fratricid între germani, ci și la un nou război mondial.

În prezent, se desfășoară pregătirea intensă în vederea ratificării acordurilor de la Paris. Cercul agresiv al puterilor occidentale fac totul pentru a trece cît mai grabnic la realizarea acordurilor menționate și, prin urmare, la desfășurarea față-în-față remilitarizării Germaniei occidentale și la atragerea ei în grupări militare.

Aceasta înseamnă că ratificarea și aplicarea acordurilor de la Paris vor aduce complicații serioase în întreaga situație internațională. Din momentul în care Germania occidentală remilitarizată va intra atît în blocul militar nord-atlantic, cît și în noua alianță militară vest-europeană în curs de creare, caracterul agresiv al grupărilor militare pe care le creează — Statele Unite ale Americii, Anglia și Franța se va intensifica în mare măsură.

Deoarece în țările care fac parte din grupări militare agresive vor fi sporite armatele, aviația militară și alte mijloace de război și, în special, deoarece aceste grupări militare își fac un aliat din militarismul în curs de refacere în Germania occidentală, alte state ale Europei vor fi nevoite să ia măsuri eficiente pentru auto-

apărare, pentru preîntîmpinarea unui atac.

O asemenea situație creată în urma politicii puterilor occidentale nu poate să nu ducă la intensificarea continuă a cursului înarmărilor, la sporirea armatelor și bugetelor militare ale statelor europene, ceea ce va mări considerabil povara impozitelor și a altor greutăți pentru toate popoarele europene.

Toate acestea arată că fără a se renunța la politica de creare de grupări militare a unor state europene opuse altor state europene, nu pot fi asigurate interesele păcii în Europa.

În locul unor asemenea grupări militare, a căror creare duce la un nou război, este necesar ca statele europene să și unească eforturile pentru organizarea securității colective în Europa. Crearea unui sistem de securitate colectivă europeană — iată ceea ce duce spre menținerea și consolidarea păcii în Europa.

Încă la conferința de la Berlin a celor patru puteri, de la începutul acestui an Uniunea Sovietică a propus discutarea proiectului principiilor fundamentale ale „Tratatului general european cu privire la securitatea colectivă în Europa”, prezentat de ea. Cu toate că acest proiect nu a primit sprijinul necesar din partea Franței, Angliei și S.U.A., problema creării unui sistem eficient de securitate colectivă în Europa continuă să se situeze de atunci în centrul atenției tuturor popoarelor europene.

În proiectul de tratat se prevede că pot fi părți în acest tratat statele europene, indiferent de oriundirea lor socială, care recunosc scopurile tratatului și își asumă obligațiile corespunzătoare. Se prevede de asemenea că pînă la unificarea Germaniei, Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană pot fi părți cu drepturi egale în acest tratat, iar după unificarea Germaniei, statul unit german poate deveni parte în acest tratat.

Proiectul acestui tratat prevede în conținut că statele părți în acest tratat se obligă să se abțină de la orice atac împotriva altuia, de la amenințarea cu forța și că, în conformitate cu Carta O.N.U., să rezolve toate litigiile, care se pot ivi între ele, prin mijloace pașnice. În cazul unui atac armat în Europa, împotriva unuia sau a citorva state părți în tratat, fiecare parte în tratat este obligată să acorde ajutor statului sau statelor supuse unui asemenea atac, prin toate mijloacele de care dispune, inclusiv folosirea forței, în scopul restabilirii și menținerii păcii internaționale și securității în Europa. Statele părți în tratat se obligă să nu participe la nici un fel de coaliție sau alianță și să nu încheie nici un fel de acorduri care să așeze scopuri ar fi contrare scopurilor tratatului cu privire la securitatea colectivă în Europa.

Acest proiect, sau un alt proiect similar de principii fundamentale ale unui tratat general european poate deveni, după părerea guvernului sovietic, baza pentru crearea unui astfel de sistem de securitate colectivă care să dea o garanție reală pentru pacea și securitatea popoarelor Europene.

Prezîntînd proiectul de tratat menționat, guvernul sovietic a declarat că este gata să examineze și eventuale alte propuneri care ar putea contribui la realizarea unui acord între toate statele interesate. Este necesar totuși să se sublinieze că în ciuda repetatelor propuneri făcute de guvernul sovietic guvernelor S.U.A., Angliei și Franței de a trece la examinarea unei probleme atît de importante pentru cauza păcii, guvernele menționate se eschivează de la aceasta.

Inițial, obiecțiunile împotriva proiectului prezentat de guvernul sovietic se refereau, după cum se știe, în primul rînd la participarea S.U.A. la sistemul de securitate colectivă europeană și, în al doilea rînd, la poziția guvernului sovietic față de Uniunea nord-atlantică. Cînd însă guvernul sovietic s-a pronunțat, încă în martie, în favoarea participării S.U.A. la tratatul general european și a declarat că este gata să examineze împreună cu guvernele interesate problema participării U.R.S.S. la tratatul nord-atlantic, guvernele celor trei puteri occidentale au încetat să caute noi pretexte pentru a respinge examinarea în comun a problemei creării unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Acum nouă luni, guvernul sovietic a prezentat la conferința de la Berlin propunerile sale cu privire la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa. Guvernurile S.U.A., Angliei și Franței nu au acceptat această propunere și nici nu au acceptat această propunere de a se baza pe o declarație de intenție a guvernului sovietic a propus convocarea unei conferințe pe întreaga Europă în această problemă, iar apoi a prezentat propunerea de a se discuta în prealabil această problemă la o conferință a celor patru puteri. Aceste propuneri ale Uniunii Sovietice nu au fost însă acceptate de cele trei puteri occidentale.

Deoarece în ultima vreme a devenit limpede că se luă măsuri intense pentru a obține cît mai grabnic ratificarea acordurilor de la Paris, care sînt îndreptate împ

Declarația făcută de J. Cyrankiewicz

(Urmare din pag. 4-a)

Teoria inevitabilității înarmării Germaniei este fatalismul de la Sedan, fatalismul înfringerii, pretins, inevitabile a francezilor. Pînă în prezent istoria Franței n-a cunoscut alt rezultat al creșterii militarismului german și niciodată nu-l va cunoaște. Astfel, cînd primul ministru francez încearcă să motiveze necesitatea referenței Wehrmachtului, el își asumă prin aceasta răspunderea pentru reînvierea dughanului de moarte al poporului său. Făcînd acest lucru, premierul francez devine atât de ambal înțit, tînid șama de rolul său în restabilirea accelerată a Wehrmachtului, el dă „permisiunea” sa pentru crearea așa-numitului „bloc răsăritean” arătînd astfel cine este interesat de fapt în existența a două grupuri militare opuse în Europa. Această teză însă care are, chipurile, un caracter fatalist și care justifică pretinsa inevitabilitate a reînvierii militarismului german se bazează pe un fals grosolan, deoarece după cel de al doilea război mondial s-au ivit condiții care au făcut cu putință ca militarismul german să fie stîrpit și făcut inofensiv odată pentru totdeauna. Și iată, de data aceasta, același militarism este infiltrat în Germania occidentală în mod conștient și intenționat de către cercurile agresive atlantice, este propagat și crescut cu grijă ca să prindă rădăcini, să se dezvoltă și să înflorească vijelios. Niciodată poate n-a existat în istoria Europei încercare mai conștientă de a reda vieții forțe dughanoase care atît de recent au devenit în urma unui război lung și ruinos. Ca să nu mai existe nici un fel de îndoieli trebuie spus cu toată hotărîrea cine pregătește lumii o nouă catastrofă: sint aceia care revine cu bună știință pe dughanul omenirii — militarismul hitlerist.

Împotriva acestei politici, politică de război, de profituri de război și de cursă a înarmării se pronunță lagărul păcii a cărei forță principală este Uniunea Sovietică.

Eforturile depuse de Uniunea Sovietică în această direcție au un lung istoric. Ele continuă de 37 de ani. Uniunea Sovietică a dus această luptă la conferințele internaționale începînd cu cea de la Geneva în 1922, urmînd cu Geneva în 1928-1932 și Londra în 1933. Ea a dus această luptă cu dirigenți în anii creșterii pericolului agresivității hitleriste pronunțîndu-se cu fermitate împotriva violenței și acțiunilor ilegale săvîșite rînd pe rînd față de victimele celui de al treilea Reich, oferind ajutorul său Cehoslovaciei și Poloniei care se aflau în primejdie în ajunul invaziei hitleriste. Uniunea Sovietică a prezentat planuri și propuneri concrete cu privire la organizarea unui sistem de securitate colectivă împotriva agresivității în timp ce puterile occidentale au zădărnicit aceste planuri și propuneri, sprijinind forțele agresivității și netezind calea spre cel de al doilea război mondial. În anul războiului împotriva hitlerismului, Uniunea Sovietică a fost forța hotărîtoare care a contribuit la eliberarea popoarelor europene

și la restabilirea păcii în Europa. Iar din ziua terminării operațiunilor militare Uniunea Sovietică luptă neobosit și consecvent pentru întărirea păcii; ea duce această luptă la toate conferințele internaționale, la Organizația Națiunilor Unite; această luptă se manifestă la fiecare pas în activitatea sa diplomatică.

După aceste principii de politică externă se călăuzesc toate țările lagărului păcii iar printre ele și Polonia. Poziția noastră de nezdruccinat în problema apărării păcii și securității internaționale este strîns legată de năzuința spre ridicarea neîncredinței a nivelului de trai, a culturii și bunăstării întregului popor. Principiul securității colective și-a găsit oglindirea în primul document politic al Poloniei reînscute — manifestul Comitetului polonez de eliberare națională.

O contribuție a Poloniei la cauza securității în Europa o constituie tratatele de alianță și asistență mutuală cu Uniunea Sovietică și cu țările de democrație populară. O contribuție a Poloniei la cauza securității europene o constituie colaborarea noastră prietenească cu R. D. Germană. Fixarea frontierei noastre pe Oder și Neisse a lipsit forțele agresive germane de un cap de pod pentru „marșul spre răsărit”. Frontiera noastră de neclintit de pe Oder și Neisse constituie în prezent un element esențial al păcii și securității în Europa și factorul principal al colaborării pașnice cu poporul german.

Polonia a propus de asemenea Franței încheierea unui tratat de alianță și asistență mutuală care ar putea întări securitatea ambelor țări și prin urmare securitatea în Europa.

Politica de pace a Poloniei și-a găsit oglindirea în notele trimise țărilor limitrofe cu Germania, precum și marilor puteri. În notele sale, Polonia a chemat la reglementarea pașnică a problemei germane. În declarațiile sale din 9 martie, 8 august și 16 noiembrie a.c., Polonia a sprijinit, în interesul securității europene, inițiativa Uniunii Sovietice în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa. Cauzele întăririi păcii și servete de asemenea participarea activă a Poloniei la numeroase organizații internaționale.

Popoarele Europei care astăzi — după zece ani — simt încă urmările grele ale celui de doilea război mondial și povara încărdării internaționale provocată de politica „războiului rece” deslătuț și dus de statele occidentale — doresc fierbinte asigurarea unei păci și securități trainice pe continentul nostru. Singura cale justă pentru atingerea acestui scop este crearea unui sistem general de securitate colectivă. Sistemul securității colective apropie popoarele, înlătură încrederea în relațiile internaționale, duce la dezarmare. Iată platforma formulată de Uniunea Sovietică și de celelalte țări ale lagărului păcii.

Greșesc însă aceia care sînt dispuși să considere mina pe care țările noastre le-o întind cu scopuri pașnice — drept o manifestare de slăbiciune sau o înclinare spre renunțarea la drepturile noastre suverane.

Nu există nimic mai fals decît o asemenea concluzie. Coexistența, firește, nu poate însemna dictatul unei părți față de cealaltă. Sînt cu totul înșelătoare calculele privind posibilitatea sau reușita unor convorbiri de pe poziții de forță cu țările noastre.

Trebuie spus clar și precis guvernelor și parlamentelor Europei occidentale ce primejdie implică ratificarea acordurilor cu privire la înarmarea Germaniei occidentale.

Trebuie de asemenea subliniat că greșesc guvernele acestor state care consideră că dacă ele se vor da în lături de la participarea la asigurarea securității și vor rămîne de o parte, aceasta le va apăra de consecințele remilitarizării Germaniei. Soarta pe care au avut-o state ca Belgia, Olanda, Danemarca și Norvegia în războiul trecut constituie o pildă grăitoare. Militarismul german este un dușman al tuturor țărilor. Dacă în ciuda întregii experiențe istorice a popoarelor, dacă în ciuda opiniei publice din țările europene, politicienii occidentali vor obține ratificarea acordurilor de la Paris, se va crea o situație nouă necesitănd adoptarea unor noi metode și mijloace pentru asigurarea securității țărilor iubitoare de pace. Noua situație va cere, fără îndoială, sporirea forțelor de apărare ale țărilor noastre.

Guvernul Republicii Populare Poloneze are o poziție absolut precisă în această problemă.

Noile măsuri trebuie să fie eficiente și trebuie să corectăm și pe deplin cerințele istorice ale popoarelor, dacă în ciuda pericolului care decurge din înarmarea Germaniei occidentale.

Eficiența măsurilor adoptate de noi va fi mai mare în cazul cînd statele care promovează o politică de pace și securitate internațională își vor uni eforturile pentru a preîntîmpina un nou pericol, cînd va fi înlăturată coordonarea acestor eforturi, cînd se vor preciza formele organizatorice de unire a măsurilor noastre de apărare.

În numele delegației guvernului Republicii Populare Poloneze îmi exprim convingerea că în această privință actuala conferință va prezenta o orientare de comun acord a acțiunilor și eforturilor noastre comune în vederea apărării popoarelor noastre împotriva agresivității.

În fața pericolului care decurge din înarmarea revanșardilor neo-hitleristi, în fața pericolului unei noi agresivități germane, poporul polonez este unit, strîns încheșat și ferm hotărît să facă tot ce-i va cere situația creată pentru a preîntîmpina acest pericol, pentru a apăra împotriva agresivității munca sa pașnică, dezvoltarea continuă a țării, creșterea nivelului de trai și a bunăstării poporului și să-și aducă contribuția la cauza apărării păcii.

Unitatea poporului polonez în această problemă este o unitate bazată pe experiența istorică, o unitate cu toate popoarele care sînt de asemenea gata să apere pacea și securitatea, o unitate care exprimă solidaritatea deplină cu întregul lagăr al păcii, cu Uniunea Sovietică și cu țările care luptă pentru pace.

Strălucitul succes al Frontului Național în alegerile din R. Cehoslovacă

PRAGA (prin telefon). — Duminică s-au desfășurat în întreaga Cehoslovacie alegerile pentru Adunarea Națională a Republicii Cehoslovace, iar în Slovacia, alegerile pentru Consiliul Național Slovac.

Praga — capitala Cehoslovaciei, a înfrumusețat cu un mare entuziasm această marea sărbătoare a întregului popor.

„Orchestra, așezată în semicerc, tocmai terminase de cîntat un marș. Deodată, alături de ea s-a oprit un camion din care a sărit un grup de fete, membre ale Uniunii Tineretului Cehoslovac. În curînd au răsunat primele acorduri ale unui cunoscut cântec popular. Sînt elevele școlii tehnice a diviziei regionale a comunicațiilor, care au venit să viziteze pe locuitorii cartierului Breynov din Praga. Din zorii zilei vin spre circumscripția electorală suvoice nesfîrșite de oameni. Centrul de votare este instalat în clădirea unei școli. Încă cu multe zile în urmă elevii s-au străduit să înfrumusețeze coridoarele și clasele, în care pește astăzi mii de locuitori ai cartierului, pentru a alege pe reprezentanții lor în organul suprem al puterii de stat.

Poporul cehoslovac și-a exprimat duminică încrederea și sprijinul său nelimitat față de puterea populară. Și acest lucru nu este înfrumusețat.

În ultimii ani multe schimbări au avut loc în viața patriei noastre. În Cehoslovacia populară, producția industrială, calculată pe cap de locuitor, a depășit pe cea din Belgia, Olanda, Franța.

Dacă calculăm tot ceea ce s-a realizat în ultimii ani pentru binele comun și al material și cultural al oamenilor muncii, obținem cifre impresionante. Să luăm, de pildă, construcția de locuințe. În decursul primului plan cincinal s-au dat în folosință peste 13.000 de locuințe confortabile. Pentru asigurarea oamenilor muncii la bătrînețe și în caz de boală s-au alocat fon-

duri de câteva ori mai mari decît în anii dinainte de război.

Toate aceste schimbări minunate se văd acum în Cehoslovacia la tot pasul. Este extrem de interesant să comparăm cifrele, nu numai pe întreaga perioadă a planului cincinal sau pe un an, ci pe cele 6 luni care s-au scurs de la alegerile pentru comitetele naționale, locale, raionale și regionale, alegeri care au avut loc în luna mai, anul acesta.

Locuitorii din raionul Agersev do vor ca și în alegerile din mai. Pornind de la locuința lor și pînă la secția de vot, ei au văzut cît de multe s-au schimbat în cartier. Iată strada pe care se află instalat centrul de votare. În primăvara aceasta, ea era în plină modernizare. Acum este o stradă largă, pavată, cu linii de tramvai. Posta grădina, lăsată în paragină, s-a transformat într-un parc. În primăvară s-au construit aici patru case cu citiva etaje. În curînd, alte cinci case noi vor fi date în folosință. Pe stradă au fost deschise un magazin alimentar și alte magazine moderne.

În ziua alegerilor pentru Adunarea Națională, poporul cehoslovac și-a manifestat unitatea sa, forța sa, hotărîrea de neînrîmînt de a face patrie sa cît mai înfloritoare. Potrivit rezultatelor preliminare publicate de Comisia centrală electorală, la alegeri au participat 8.708.102 alegători, adică 99,1% din numărul total al alegătorilor cu drept de vot. Pentru candidații Frontului Național au votat 8.482.894 alegători, adică 97,8%, împotriva au votat 2,2% din alegători.

Milioanele de voturi date candidaților Frontului Național au exprimat voinea poporului nostru de a apăra pacea și de a pași mai departe spre zările luminoase ale socialismului.

Alegerile pentru sfaturile populare din R.P. Ungară s-au desfășurat într-o atmosferă sărbătorească

BUDAPESTA (prin telefon). — 28 noiembrie a fost o zi de mare sărbătoare pentru poporul ungar.

În această zi el a ales pentru a doua oară pe reprezentanții săi în organele locale ale puterii de stat: sfaturile populare comunale, districte, de circumscripție, cîi și pe membrii sfatului popular al municipiului.

Milioane și milioane de oameni ai muncii au luat parte la zecile de mii de adunări de propunere a candidaților. În aceste adunări au fost discutate politica partidului îndreptată spre ridicarea nivelului de trai al poporului, precum și sarcinile ce stau în fața Frontului Popular Patriotic. Iar duminică, milioane de locuitori ai țărilor noastre și-au dat voturile pentru candidații lor, muncitori, țărani, intelectuali, cei mai buni gospodari, oameni înaintați, luptători de frunte pentru trecerea în viață a politicii partidului și guvernului.

Alegerile au decurs într-o atmosferă sărbătorească în marele cartier muncitoresc al Budapestei — la Angyalföld. La clubul fabricii de pine din str. Bernezház, amenajat ca local de votare, alegătorii și-au dat voturile pentru Nagy Ottília în vîrstă de 20 ani. Această tînră a fost propusă candidată deoarece la fabrica unde lucrează ca tehnician-chimist muncește cu multă tragere de inimă, este frunțasă în producție și este totdeauna gata să-și ajute tovarășii de muncă.

Oamenii muncii din regiunile miniere prin salut sărbătorește alegerile prin

noi succese în muncă. În orașul minier Komló, a cărui populație s-a înzecat din 1945 și pînă acum și

al cărui fond de locuințe a sporit de 20 de ori, minerii au depășit cu mult planul de producție în ziua care a precedat alegerile. Minerii de la Székelykő au dat, în sințea alegerilor, 533 tone cărbune. Cu același entuziasm și și-au dat voturile pentru Frontul Popular Patriotic.

În comuna Szeged, care a suferit cel mai mult de pe urma inundațiilor, în special propuși în sfaturile populare locale, în fostele apei oameni care, în zilele pline de primejdie, au dovedit prin fapte spirit de sacrificiu.

În județul Somogy unde înaintea alegerilor avioane străine au aruncat manifeste care calomniiau în mod josnic puterea populară, țărani muncitori au dat un răspuns demn dușmanilor poporului ungar. Așa cum a arătat țărani muncitori Kovacs Lejos: „Dușmanul s-a bazat pe faptul că vîntul va aduce aci din străinătate aceste manifeste. Dar el nu s-a gîndit că și pe noi suflă un vînt puternic, un al vînt ca în trecut. Acest vînt a spulberat minciunile țipărite în manifeste”.

Muncitori, țărani, intelectuali, preoți, mici meseriași, imensa majoritate a locuitorilor patriei noastre și-au demonstrat la 28 noiembrie sprijinul pentru politica partidului și guvernului, încrederea lor în candidații care reprezintă această politică.

Prințul oferit în cinstea lui A. I. Mikoian de primul ministru al Finlandei

Cuvîntarea lui Urho Kekkonen

HELSINKI 30 (Agerpres). — TASS Urho Kekkonen, primul ministru al Finlandei, a oferit un prinț în cinstea lui A. I. Mikoian, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Cu acest prilej, primul ministru Urho Kekkonen a rostit o cuvîntare:

Îngăduiți-mi, domnule vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., ca în numele guvernului Finlandei să exprim mulțumirile noastre sincere pentru faptul că și-a acceptat invitația guvernului nostru de a vizita Finlanda. Noi am vrut ca, al preluat lansării spărgătorului de gheață comandat de Uniunea Sovietică, să vă oferim prilejul să cunoașteți la fața locului economia Finlandei. Ca conducător cu autoritate al poliției comerciale a Uniunii Sovietice, dvs. cunoașteți foarte bine capacitatea de producție a industriei finlandeze și producția ei.

Noi, finlandezii, vă primim, domnule Mikoian, cu o deosebită bucurie, deoarece dvs. ați manifestat întotdeauna față de noi o mare simpatie. Această simpatie pe care dvs. o manifestați față de noi și-a pus pecetea pe întreaga dezvoltare a relațiilor noastre comerciale. Între Finlanda și Uniunea Sovietică a existat o colaborare economică vie și rodnică, pentru care noi nostru acordăm pe cîinci ani un conștient și în viitor o bază trainică și stabilă.

Primul ministru a vorbit în continuare despre trăsurile poporului finlandez care are o fire tăcută. Dar aceasta este numai o aparență, sub care cel ce știe să se apropie de noi, așa cum trebuie, va găsi omul viu, a continuat Kekkonen. La prietenie, noi, finlandezii, răspundem cu prietenie, la încredere cu încredere. În relațiile comerciale cu autoritățile sovietice, în aplicarea acordurilor noastre comerciale noi ne-am convins adesea că voi aveți încredere în noi, în cuvintele și în munca noastră. Această atitudine pe care ați manifestat-o față de noi, ne-a bucurat și a înlăturat dorința noastră de a fi într-adevăr demni în încrederea voastră și de a răspunde prin prietenie la prietenia manifestată față de noi. Dar relațiile economice nu constituie unica formă de colaborare dintre popoarele noastre. Noi constatăm cu satisfacție că relațiile noastre în domeniul culturii și vieții obștești s-au lărgit și s-au dezvoltat. Sperăm că și pe viitor vom merge pe calea acestei bune înțelegeri reciproce.

A. I. Mikoian, vicepreședintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a rostit o cuvîntare de răspuns.

Semnarea planului pentru aplicarea Convenției culturale cehoslovaco-romine

PRAGA 30 (Agerpres). — La Praga au avut loc între 24 și 29 noiembrie 1954 lucrările Comitetului mixte culturale cehoslovaco-romine. Dezbaterile comitetului s-au desfășurat într-o atmosferă prietenească și în ziua de 29 noiembrie a fost semnat planul pentru aplicarea Convenției culturale cehoslovaco-romine pe anul 1955.

Planul a fost semnat din partea cehoslovacă de către locuitorul ministrului învățămîntului, dr. K. Bedrna, iar din partea romină de locuitorul ministrului Culturii, N. Bellu. La semnare au fost prezenți: locuitorul ministrului Culturii al R. Cehoslovaciei, J. Tauffer, ambasadorul R. P. Romine, Ion Nistor, membrii Comitetului mixte, reprezentanți ai Ministeriului Afacerilor Externe și ai Academiei de Științe a R. Cehoslovaciei.

Delegația R. P. R. la Conferința de la Moscova a depus o coroană de flori la Mauzoleul lui V. I. Lenin și I. V. Stalin

MOSCOVA 30 (Agerpres). — La 30 noiembrie, delegația Republicii Populare Romine la conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa a fost la Mauzoleul lui V. I. Lenin și I. V. Stalin și a depus o coroană de flori cu următoarea inscripție: „Lui Lenin și Stalin — întemeietorii marii Uniuni Sovietice, bastionul invincibil al păcii și independenței popoarelor. Din

partea guvernului Republicii Populare Romine”. La depunerea coroanei de flori au asistat: Chiru Stoica, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine — șeful delegației; Simion Bughici, ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Romine; Grigore Proteasa, prim locuitor al ministrului Afacerilor Externe al Republicii Populare Romine; Ion Rab, ambasador extraordinar

și plenipotențiar al Republicii Populare Romine în U.R.S.S., membri ai delegației, precum și personalul ambasadei R. P. R. și alte personalități. La depunerea coroanei a fost de față și E. D. Kiselev, șeful protocolului din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. Tot în cursul zilei de 30 noiembrie, Mauzoleul lui V. I. Lenin și I. V. Stalin a fost vizitat de delegațiile R. P. Ungare și R. P. Bulgaria la conferința de la Moscova.

Jos mîinile de pe Partidul Comunist din Germania!

Întreaga opinie publică mondială democratică este indignată și zguduită de faptul că în Germania occidentală monopoliză și militariză îndrăzneț din nou, cu ajutorul guvernului lui Adenauer, aservit lor, să înceneze un proces Partidului Comunist din Germania, intenționînd să-l nîmicosească. Inițiatorii acestui proces sînt aceiași care au inaugurat, cu 21 de ani în urmă, cu ajutorul procesului de incendiere a Reichstagului, epoca cea mai întunecată din istoria Germaniei. Această epocă a adus asupra Europei blestemul fascismului, fărîdelegile hoardelor S.S.; ea și-a găsit sfîrșitul lipsit de glorie sub loviturile eroice Armatei Sovietice eliberatoare, sub loviturile luptei comune a popoarelor iubitoare de libertate.

OSKAR NEUMANN membru al secretariatului conducerei Partidului Comunist din Germania

zita la Bonn a americanului Robert Murphy, colaborator apropiat al lui Dulles, și exact la 4 zile după ce însuși ministrul Afacerilor Externe al S.U.A., J. F. Dulles, l-a vizitat pe Adenauer, inspectînd guvernul său vasal de la Bonn.

În tratativele cu șeful său american, Adenauer a primit dispozițiile aștăptătorilor la război cu privire la formarea în 1955 a unei armate mercenare vest-germane, cu un efectiv de 500.000 de oameni, sub comandamentul suprem american și în frunte cu generali hitleristi. Dar e primii un astfel de ordin este un lucru și a-1 executat în Germania occidentală, împotriva rezistenței mereu crescînde a clasei muncitore și a maselor populare, este altceva. Adenauer n-a putut să nu atragă cu această ocazie atenția boss-ului său american asupra faptului că influența politică Partidului Comunist din Germania se intensifică simțitor în rândurile populației din Germania occidentală, că tineretul nu este dispus să lupte pentru scopuri imperialiste, că „politica de forță” americană este respinsă de popor și că voinea maselor celor mai largi de a obține unificarea Germaniei pe calea tratativelor pașnice se intensifică mereu. Astfel s-au hotărît reprezentanții monopolizatorilor și militarizatorilor americani și germani să urmeze calea pe care o urmează totdeauna imperialiștii față de propriul lor popor, atunci cînd pregătesc războaie de cotoșire. Ei au hotărît să treacă la înăbușirea prin mijloace teroriste a forței celei mai combative și mai consecvente, a forței conducătoare a poporului german în lupta pentru unitate, pace și democrație. Astfel a început procesul de teroare înscenat Partidului Comunist din Germania.

Trebuie remarcat că această apreciere nu aparține numai cercurilor comuniste din Germania occidentală. Cel mai mare ziar din Germania de sud, ziarul burghez „Süddeutsche Zeitung”, care apare la München, a scris la 19 noiembrie următoarele, în legătură cu termenul fixat pentru proces: „Dr. Otto John (fostul șef al poliției secrete la lui Adenauer — N.R.) s-a refugiat numai cu câteva săptămîni în urmă (în R. D. Germană — N.R.), co-

munitatea defensivă europeană a eșuat la Bruxelles, iar Ehlers și Kraus (fostul președinte al Bundestagului de la Bonn și un membru al Bundestagului, amîndoi făcînd parte din partidul lui Adenauer, Uniunea creștin-democrată — N.R.) au plecat, în ciuda cancelarului, la Leipzig (în R. D. Germană — N.R.) pentru a participa la sărbătorirea bisericii evanghelice. Acest lucru a constituit un indiciu pentru guvern să ceară mai insistînt programarea procesului înscenat Partidului Comunist din Germania”.

De aici reiese limpede cît de subredă este poziția guvernului lui Adenauer. În prezent este clar că politica sa pro-americană „de pe poziții de forță” este în pericol de a eşua. Evenimentele zdruccinî de pe acum rîndurile coaliției guvernamentale. Toate acestea se întîmplă din pricină că pătriți tot mai largi ale poporului văd că interesele și năzuințele naționale sînt amenințate tot mai mult de politica antinațională a guvernului de la Bonn. Starva de spirit a maselor largi se exprimă în asemenea fapte ca recenta și marea grevă a muncitorilor metalurgici din Bavaria, nenumeratele mitinguri și demonstrații ale tineretului și muncitorilor împotriva recrutării, ca hotărîrile recentului congres de la Frankfurt al sindicatelor vest-germane împotriva militarizării, sau ca ultimele alegeri parțiale pentru parlament, în care partidul lui Adenauer a pierdut milioane de voturi. Toate acestea arată în mod limpede că guvernul de la Bonn se izolează tot mai mult de popor.

Ar fi însă o greșală periculoasă să se creadă că procesul înscenat Partidului Comunist din Germania se îndreaptă numai împotriva comunistilor. Lovitura dată Partidului Comunist din Germania, ca forță conducătoare a luptei pentru unificarea pașnică a Germaniei, împotriva reînvierii militarismului german, e de natură să jovească toate forțele democratice și păcii, în primul rînd toate organizațiile muncitorești din Germania occidentală. Ea urmărește să exercite o presiune și o amenințare asupra tuturor adversarilor lui Adenauer.

În primul rînd putem constata că social-democrații și membrii sindcatelor vest-germane recunosc acest lucru. Ei se împune ca o concluzie obligatorie din analiza situației actuale și, mai ales, din învățămîntele evenimentelor din anul 1953. Numeroase organizații sindicale, călău-

zindu-se după hotărîrile congresului sindical, duc lupta împotriva militarizării și fascizării sub lozina: „Jos mîinile de pe Partidul Comunist din Germania!” Muncitorii și-au dat seama că ei au nevoie de partidul comunist pentru a-și putea realiza și apăra drepturile. Astfel, peste o sută de metalurgisti din Augsburg, concediați de patronii lor fiindcă au condus greve, declară: „În timpul grevelor am văzut că tocmal Partidul Comunist din Germania a fost acela care, în lupta noastră pentru revendicări îndreptățite de mărirea salariilor, ne-a sprijinit în toate privințele”.

Insufleții de aceeași gînduri, 800 de muncitori portuari din Hamburg au cerut anularea procesului de la Karlsruhe. Muncitorii agricoli din Saxonia inferioară, care suferă deosebit de crunt, de pe urma exploatarea de către marii latifundiași, spun: „Pînă în prezent numai partidul comunist a militat pentru salariați și muncitori pentru reglementarea timpului de lucru. Ca să ne îmbunătățim viața, avem nevoie de partidul comunist, căci el este partidul care apără pe cei nevoiași. Partidul nu trebuie să fie interzis în nici un caz!”

Muncitorii și activiștii social-democrați subliniază în protestul lor în primul rînd învățămîntele anului 1933. Ernst Hoffmann, membru în conducerea organizației din Fort a partidului social-democrat german, spune: „Mă pronunț împotriva încluzerii P.C.G., fiindcă după această încluzere va urma o primărie social-democratilor”. Primarul social-democrat al orașului Passau, Premmel, declară: „Sînt împotriva interzicerii P.C.G., fiindcă sînt un adept al adevăratei democrații”.

Numerosi social-democrați nu numai că dau declarații și semnează proteste împotriva procesului, dar sprijină și în mod activ mișcarea împotriva procesului. Un tovarăș social-democrat din Köln a strîns peste 100 de semnături pe un protest împotriva procesului. Și în numeroase consilii orășenești și comunale, primari și deputați social-democrați au adoptat, în preunță cu comunistii, rezoluții de protest împotriva procesului. Declarațiile făcute de activiștii social-democrați cu munci de conducere ca, de pildă, deputatul în Bundestag E. Mommer sau președintele organizației din Bavaria a partidului social-democrat german, Knörringen, dovedesc cît de răspîndită este părerea că odată cu procesul împotriva P.C.G., se iverse o mare primejdie și pentru P.S.D.G. pentru toate organizațiile muncitorești, pentru toți democrații. Aceasta o dovedește în mod clar și îngrijorătoare pe care o exprimă ziarul „Düsseldorfer Tagblatt”, care apare la Düsseldorf: „Înseamnă oare procesul un nou pas spre dominația unui singur grup? Nu cumva sind paravanul grijii pentru ordinea democratică se urmărește un scop antidemocratic? Este îndeosebi cunoscut că Bon-

nu privește cu îngrijorare crescînd lipsa de dorință a germanilor de a se supune serviciului militar obligatoriu... Nu cumva este vorba de a distruge, în lupta împotriva comunismului, tot ceea ce nu este pe placul cancelarului și al colaboratorilor săi întîmi?”

La baza acestor îngrijorări ale unor largi cercuri democratice ale populației stau considerente naționale bine întemeiate. P.C.G. a propus, la Tribunalul Constituțional, anularea procesului, deoarece el este incompatibil cu pregătirea și ținerea unor alegeri libere, democratice, pe întreaga Germanie și, deci, în contradicție cu cea mai sfințită năzuință a poporului german — năzuința spre unificarea Germaniei pe bază democratică. Deoarece tribunalul de la Karlsruhe a respins această propunere, populația Germaniei occidentale își exprimă temerile că dezbaterile procesului și o eventuală sentință împotriva P.C.G. vor bara toate căile spre o înțelegere între germani și între marile puteri asupra rezolvării pașnice a problemei germane. Ziarul burghez „Süddeutsche Zeitung” se face ecoul acestor temeri, scriînd: „După o asemenea sentință de interdicere nu va mai putea fi vorba niciodată despre alegeri libere și despre unificare. Cu alte cuvinte, prin interdicerea care amenință acum P.C.G., Tribunalul Constituțional de la Karlsruhe ar crea o situație imediată și temeră de neprevăzută”.

Ziarul își exprimă speranța că tribunalul de la Karlsruhe va respinge cu înțelegere temelei de cererea guvernului. Nu începe nici o îndoială că pînă și cercuri politice ale partidului din coaliția guvernamentală sprijină această revendicare. Astfel, de pildă, comercianți, membri ai partidului liber german, declară că din acest proces rezultă clar „că Adenauer vrea să transforme pe toți în fasciști”. Primarul general al orașului Lüneburg, Kraus Meyer, deputat în landtag, a subliniat de asemenea necesitatea de a porni pe calea politicii tratativelor cu U.R.S.S., declarînd totodată că este împotriva unui act de violență împotriva P.C.G. Pînă și ziarul „Kieler Nachrichten”, organ al Uniunii creștin-democratice, a scris, după prima zi a procesului: „Se naște întrebarea dacă guvernul federal, întînd acțiunea, a chibzuit bine atunci cînd a insistat asupra deschiderii procesului împotriva P.C.G., propus cu trei ani în urmă”.

Asemenea păreri exprimate în cercurile politice guvernamentale arată, pe de o parte, cît de mult s-a adîncit criza în sinul taberei guvernamentale, iar pe de altă parte ele trădează că chiar de pe acest proces împotriva P.C.G. se dovedește a fi o armă care se îndreaptă împotriva celor care încearcă să folosească. Procesul împotriva P.C.G. este considerat de toți democrații ca un semnal de alarmă. El dovedește că, odată cu refacerea militarismului german, imperialiștii

vest-germani vor porni din nou pe calea politicii de violență din 1933. Este vorba de calea dictaturii militare care, așa cum arată toate învățămîntele istoriei, precedează campaniile lor de jaf împotriva popoarelor Europei.

În Germania și în străinătate procesul de la Karlsruhe va întări, fără îndoială, convingerea că militarizării germani nu trebuie să mai primească niciodată armă în mînă, dacă popoarele Europei nu vor să se pomenească din nou în primejdia de a fi ocupate de hitlerizatori, repus sub conducerea generalilor hitleristi, să înceapă ofensiva împotriva democrației și a dreptului la autodeterminare. Tocmai acest proces dovedește că militarismul german este dușmanul de moarte al poporului german, că el constituie primejdia principală pentru pacea Europei și că de aceea lupta popoarelor Europei împotriva ratificării și aplicării tratatelor de la Paris, pentru asigurarea securității colective în Europa, trebuie să se intensifice pînă la victoria finală.

Din acest punct de vedere, acceptarea de către guvernul Republicii Populare Romine a propunerii Uniunii Sovietice cu privire la încheierea unui tratat de securitate colectivă în Europa și participarea R.P.R. la conferința care se desfășoară în prezent în acest scop la Moscova constituie un sprijin puternic acordat cauzei drepte a P.C. din Germania, cauzei drepte a forțelor democratice ale poporului german. Căci lupta împotriva acestui proces este îndeosebi legată, atît pe scară națională cît și internațională, de lupta împotriva reînvierii militarismului german și, prin aceasta, împotriva acordurilor militariste de la Paris.

Conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS
La 29 noiembrie s-a deschis la Moscova conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa. La conferință participă delegațiile Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, Republicii Populare Polone, Republicii Cehoslovace, Republicii Populare Albania, Republicii Populare Bulgaria, Republicii Populare Ungare, Republicii Democratice Germane, Republicii Populare Romine.

La conferință participă de asemenea, în calitate de observator, un reprezentant al Republicii Populare Chineze.

Delegația Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste este condusă de V. M. Molotov, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S. Din delegația sovietică fac parte de asemenea: A. A. Gromiko, prim-locuitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.; A. M. Puzanov, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.F.S.R.; N. T. Kalcenko, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Ucrainene; K. T. Mazurov, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Bielorus; V. T. Lațis, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Letone; A. A. Miurisep, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Estone; G. A. Gedvilas, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Lituanene; V. A. Zorin, locuitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

partea Marian Naszkowski, locuitor al ministrului Afacerilor Externe, și Wacław Lewitowski, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Polone în U.R.S.S.

Republica Cehoslovacă este reprezentată de delegația condusă de Viliam Siroky, primul ministru al Republicii Cehoslovace. Din delegație fac parte Vaclav David, ministru al Afacerilor Externe; Emanuel Slexhta, ministrul Construcțiilor; Josef Plejhar, ministrul Sănătății; Jaromir Vosaglick, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Cehoslovace în U.R.S.S.

Delegația Republicii Democratice Germane are în frunte pe Otto Grotewohl, primul ministru al R. D. Germane. Delegația este compusă din Walter Ulbricht, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri; dr. Lothar Boltz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Externe; Otto Nuschke și dr. Hans Loch, vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri; Berthold Rose, secretar general al partidului țărănesc-democrat din Germania, precum și Rudolf Appelt, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Democratice Germane în U.R.S.S.

Delegația Republicii Populare Ungare este condusă de Andras Hegedus, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Ungare. Membrii delegației sînt: Janos Boldoczky, ministru al Afacerilor Externe al R. P. Ungare, și Andre Sik, locuitor al ministrului Afacerilor Externe. Din delegație face parte și Ferenc Muennich, ambasador extraor-

dinar și plenipotențiar al R. P. Ungare în U.R.S.S.

Delegația Republicii Populare Romine este alcătuită din Chivu Stoica, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine (șeful delegației); Simion Bughici, ministru al Afacerilor Externe; Grigore Preoteasa, prim locuitor al ministrului Afacerilor Externe, precum și Ion Rab, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Romine în U.R.S.S.

Delegația Republicii Populare Bulgaria este alcătuită din: Anton Iugov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria (șeful delegației); Ghiorgi Traikov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P. Bulgaria; Mincio Neicev, ministru al Afacerilor Externe, precum și Karlo Lukanov, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Bulgaria în U.R.S.S.

Republica Populară Albania este reprezentată de Manush Myftiu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Albania (șeful delegației); Behar Shytlla, ministru al Afacerilor Externe, și Mihal Prifti, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Albania în U.R.S.S.

Reprezentantul Republicii Populare Chineze la conferință este Cian Ven-tian, locuitor al ministrului Afacerilor Externe al R. P. Chineze și ambasador extraordinar și plenipotențiar al R. P. Chineze în U.R.S.S.

Prima ședință a conferinței a fost deschisă de V. M. Molotov, șeful delegației U.R.S.S.

Guvernul sovietic a înmînat guvernului S. U. A. o notă memorială în problema folosirii energiei atomice în scopuri pașnice

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite:
La 29 noiembrie, V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a primit pe W. N. Walmisley, înscărcinat cu afaceri ad-interim al S.U.A. în U.R.S.S., și i-a înmînat o notă memorială a guvernului sovietic în problema folosirii energiei atomice în scopuri pașnice.

Nota memorială a guvernului sovietic este un răspuns la memorandumul corresponsator al guvernului S.U.A. remis la Washington la 3 noiembrie 1954 de secretarul de stat al S.U.A., Dulles, ambasadorului sovietic în S.U.A., G. N. Zarubin.

La 30 noiembrie, s-a deschis la Moscova, în Palatul Mare al Kremlinului, conferința unională a constructorilor. Conferința a fost convocată de Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și de Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. La conferință iau parte 2.200 persoane, printre care conducători și ingineri șefi ai Instituturilor de construcții, șefi de șantier și direcții, șefi de lucrări și maștri, brigadierii și muncitorii, directorii de uzine din industria materialelor de construcții și mașinilor pentru construcții, arhitecții, lucrătorii de la organizațiile de proiectări, de la institutele de cercetări științifice și institutele de învățămînt superior, conducătorii ai organizațiilor de partid și sovietice.

La lucrările conferinței iau parte conducătorii Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și ai guvernului sovietic: N. A. Bulganin, K. E. Vorosilov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, V. M. Molotov, M. G. Peruvhin, M. Z. Saburov, N. S. Hrusciov, P. K. Ponomarev, P. N. Pospelov, M. A. Suslov, N. N. Șatalin.

Constructorii sovietici au întâmpinat cu căldură pe colegii lor din străinătate, soșii din China, Polonia, R. D. Germană, Cehoslovacia, România, Ungaria, Bulgaria, Albania, R. P. D. Coreeană, Mongolia.

În cadrul conferinței vor fi dezbătute opt rapoarte, privind diferite probleme de construcții. Au fost organizate 11 secții, care urmează să examineze probleme de construcții din domeniul industriei, transporturilor, ale construcțiilor de locuințe și cultural-sociale, ale lucrărilor editare în orașe și sate, ale economiei construcțiilor și organizării muncii.

Nikolai Diga, ministrul Construcțiilor al U.R.S.S., a prezentat raportul cu privire la măsurile în vederea îmbunătățirii radicale a activității organizațiilor de construcții ale Ministerului Construcțiilor al U.R.S.S., la metodele industriale de construcție prin folosirea elementelor prefabricate din beton armat, a marilor blocuri și materialelor eficiente, prin îmbunătățirea calității și reducerea prețului de cost al construcțiilor.

La 30 noiembrie, în cadrul conferinței au prezentat rapoarte David Raizer, ministrul Construcției de întreprinderi ale industriei metalurgice și chimice al U.R.S.S., și Evghenii Kojevnikov, ministrul Construcțiilor pentru transporturi. Au mai luat cuvîntul o serie de alți participanți la conferință.

Conferința își continuă lucrările la 1 decembrie.

Răspunsul guvernului S.U.A., Franței și Angliei la notele guvernului sovietic din 23 octombrie și 13 noiembrie

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite:
La 29 noiembrie, ambasadele S.U.A., Franței și Angliei la Moscova au trimis printr-oștii Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. textele notelor de răspuns ale guvernelor acestor țări la notele guvernului sovietic din 23 octombrie și 13 noiembrie a.c.

În aceste note cu conținut analog, guvernele S.U.A., Franței și Angliei declară că sînt hotărîte „să pună cît mai repede în aplicare acordurile de la Paris”.

Declarînd că doresc „să rezolve problemele litigioase pe calea tratativelor duse în spiritul respectării reciproce a intereselor fundamentale ale tuturor participanților”, guvernul S.U.A., precum și guvernele Franței și Angliei afirmă totodată că, după părerea lor, în prezent n-ar exista „baza necesară pentru succesul unei conferințe atît pentru Germania sau Aus-

tria, cît și pentru celelalte aspecte ale securității europene”.

În încheiere, în notele de răspuns se arată că guvernele sus-amintite trei puteri consideră că este cu puțință să se țină o conferință a celor patru miniștri ai Afacerilor Externe după crearea unei asemenea baze — „de îndată ce s-a constatat că există o perspectivă reală de a găsi soluții și după ratificarea acordurilor de la Paris de către statele respective”.

În ce privește conferința țărilor europene pentru crearea unui sistem de securitate colectivă, guvernele celor trei puteri declară în notele lor că, după părerea lor, este posibil și „o conferință mai largă a puterilor europene și a altor state interesate”. Și de data aceasta însă se face o rezervă în sensul că o asemenea conferință poate fi ținută numai după conferința celor patru miniștri ai Afacerilor Externe și dacă aceasta „se va dovedi utilă”.

În aceste note cu conținut analog, guvernele S.U.A., Franței și Angliei declară că sînt hotărîte „să pună cît mai repede în aplicare acordurile de la Paris”.

Declarînd că doresc „să rezolve problemele litigioase pe calea tratativelor duse în spiritul respectării reciproce a intereselor fundamentale ale tuturor participanților”, guvernul S.U.A., precum și guvernele Franței și Angliei afirmă totodată că, după părerea lor, în prezent n-ar exista „baza necesară pentru succesul unei conferințe atît pentru Germania sau Aus-

tria, cît și pentru celelalte aspecte ale securității europene”.

În încheiere, în notele de răspuns se arată că guvernele sus-amintite trei puteri consideră că este cu puțință să se țină o conferință a celor patru miniștri ai Afacerilor Externe după crearea unei asemenea baze — „de îndată ce s-a constatat că există o perspectivă reală de a găsi soluții și după ratificarea acordurilor de la Paris de către statele respective”.

În ce privește conferința țărilor europene pentru crearea unui sistem de securitate colectivă, guvernele celor trei puteri declară în notele lor că, după părerea lor, este posibil și „o conferință mai largă a puterilor europene și a altor state interesate”. Și de data aceasta însă se face o rezervă în sensul că o asemenea conferință poate fi ținută numai după conferința celor patru miniștri ai Afacerilor Externe și dacă aceasta „se va dovedi utilă”.

Notele de răspuns ale unor țări europene la nota guvernului sovietic din 13 noiembrie

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite:
La 29 noiembrie, Ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a primit din partea ambasadelor și legațiilor respective la Moscova notele de răspuns ale guvernelor Danemarcei, Norvegiei și Belgiei la nota guvernului Uniunii Sovietice din 13 noiembrie a.c.

În aceste note, guvernele sus-amintite, respingînd propunerea guvernului sovietic de a participa la o conferință pe întreaga

Europă în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa, își motivează neparticiparea la conferință prin aceleași argumente care sînt formulate în notele de răspuns ale guvernelor S.U.A., Angliei și Franței.

În aceeași zi, note de răspuns analoge din partea guvernelor Italiei, Islandei, Turciei și Luxemburgului au fost remise reprezentanților diplomației ai U.R.S.S. în aceste țări.

Vizita primului ministru al Birmaniei, U Nu, în R. D. Vietnam

HANOI 30 (Agerpres). — China Nouă transmite:
La 29 noiembrie au sosit la Hanoi, capitala Republicii Democratice Vietnam, primul ministru al Birmaniei, U Nu, și soția sa. Ei se află în drum spre R.P. Chineză, pe care o vizitează în urma invitației guvernului Republicii Populare Chineze.

La aeroportul Gia Lam, primul ministru al Birmaniei, U Nu, a fost salutată de către Fam Van Dong, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Externe al R. D. Vietnam.

Într-o scurtă cuvîntare rostită la aeroport, U Nu și-a exprimat satisfacția pentru faptul că în drum spre R.P. Chineză va avea posibilitatea să se întâlnească cu președintele R.D. Vietnam, Ho Și Min.

Premierul birman a subliniat că în cadrul întrevederii pe care o va avea cu președintele Ho Și Min, se vor discuta probleme de interes comun pentru R.D. Vietnam și Birmania.

La 29 noiembrie, Ho Și Min, președintele Republicii Democratice Vietnam, a oferit un banchet în cinstea lui U Nu, primul ministru al Birmaniei.

La banchet, președintele Ho Și Min a rostit o cuvîntare, iar primul ministru U Nu a răspuns.

Înainte de banchet, președintele Ho Și Min a avut o convorbire cu primul ministru U Nu.

Textul comunicatului comun publicat la Hanoi

HANOI 30 (Agerpres). — Agenția Vietnameză de Informații a transmis textul comunicatului comun dat publicității la 29 noiembrie în legătură cu întrevederea care a avut loc la Hanoi între președintele Republicii Democratice Vietnam, Ho Și Min, și primul ministru al Uniunii Birmane, U Nu:

La 29 noiembrie a avut loc o întrevedere între președintele Ho Și Min și primul ministru U Nu, în cadrul căreia s-au discutat diferite probleme de interes comun pentru Vietnam și Birmania. Președintele Ho Și Min și primul ministru U Nu au insistat deosebit asupra consolidării păcii în Indochina, pentru a da posibilitatea popoarelor indochineze să trăiască și să se dezvolte în deplină libertate, fără nici o intervenție din afară, aducîndu-

du-și contribuția la apărarea păcii în Asia de sud-est și în întreaga lume.

Președintele Ho Și Min și primul ministru U Nu au subliniat deplina unitate de vederi care există între guvernul Republicii Democratice Vietnam și guvernul Uniunii Birmane cu privire la cele cinci principii ale coexistenței pașnice, formulate în declarațiile comune ale primilor miniștri ai R.P. Chineze și Indiei și R.P. Chineze și Birmaniei și au arătat că aceste principii ar trebui aplicate în relațiile între R.D. Vietnam și Birmania, cît și în relațiile între alte țări.

Atît președintele Ho Și Min cît și primul ministru U Nu și-au exprimat încrederea că prietenia dintre R. D. Vietnam și Birmania va fi înălrărită și că relațiile între cele două țări vor deveni și mai strînse.

Rezistență crescîndă în Germania occidentală împotriva remilitarizării

BERLIN 30 (Agerpres). — Creșterea deosebit de puternică pe care a luat-o în ultimul timp rezistența maselor largi ale populației din Germania occidentală împotriva planurilor militariste ale guvernului de la Bonn se află în centrul atenției presei vest-germane.

Ziarul „Frankfurter Allgemeine Zeitung” comentează incidentul cu Theodor Blank, impunerit pentru problemele înarmării din guvernul de la Bonn, care a fost împiedicat să ia cuvîntul în cadrul unui miting electoral de la Augsburg. Ziarul scrie că Blank a fost înțeles și huiduit. În sală s-au auzit strigăte: „Nu vrem armată!”, „Afară cu Blank!” Atunci poliștii au năvălit în sală și, făcînd uz de bastoane de cauciuc, au încercat să împriește mulțimea. Metodele brutale de reprimare ale poliției vest-germane au provocat indignarea participanților la miting care au dat riposta cuvenită, alungîndu-l pe ministrul de război vest-german Blank. Corespondenții de presă relatează că Blank a fost bătut de mulțime. Unul din participanții la miting a aruncat asupra lui o sticlă, nimerindu-l în obraz, iar altul l-a lovit cu bastonul.

Puternice acțiuni desășurate de populația vest-germană împotriva poliției de remilitarizare duse de guvernul de la Bonn iau amploare în întreaga Germanie occidentală.

„Frankfurter Allgemeine Zeitung” subliniază că tot mai des în cadrul adunărilor și demonstrațiilor de masă răsună revendicarea: „Nu vrem armată!” Respingerea de către poporul german a poliției lui Adenauer de a stragea o Germanie occidentală în blocuri militare agresive s-a concretizat în alegerile care au avut loc duminică în două landuri din Germania occidentală.

În comparație cu alegerile din 1953, partidul creștin-democrat al lui Adenauer a pierdut în landul Hessen peste 240.000

voturi. Aceasta înseamnă că partidul creștin-democrat a înțrunit în actualele alegeri doar 24,1% din voturi față de 33,2% în 1953. O mare înfrîngere a suferit partidul creștin-democrat al lui Adenauer și în landul Bavaria. În 1953, el obținuse în acest land 47,9% din voturi; numărul voturilor obținute la actualele alegeri a scăzut la 38%.

În ciuda terorii dezlănțuite împotriva organizațiilor democratice, în ciuda campaniei anticomuniste care s-a întins odată cu începerea procesului de la Karlsruhe, numărul voturilor întruinute de Partidul Comunist din Germania este cu 30% mai mare în comparație cu 1953. Dar în conformitate cu legea reacționară elaborată de elita de la Bonn, Partidul Comunist din Germania n-a obținut nici un mandat în alegerile pentru landtagul din Hessen. În virtutea aceleiași legi electorale reacționare, partidul lui Adenauer, deși a pierdut peste 240.000 voturi, va avea cu 12 mandate mai mult.

Un succes important în alegeri l-a obținut partidul social-democrat din Germania care în cadrul campaniei sale electorale a promis populației să ia atitudine împotriva remilitarizării, pentru o politică de reunificare pașnică a Germaniei. Partidul social-democrat a cîștigat 202.000 voturi.

BERLIN 30 (Agerpres). — Agențiile de presă occidentale recunosc în unanimitate că alegerile din Hessen și Bavaria au constituit o înfrîngere pentru Adenauer. „Creștin-democrații lui Adenauer, subliniază Associated Press, au pierdut teren la alegerile din Bavaria și Hessen”.

„Micșorarea influenței creștin-democraților, arată Associated Press, constituie un avertisment adresat lui Adenauer că mulți germani se împotrivesc cererilor sale de a face din nou soldați”.

Conferința unională a constructorilor din U. R. S. S.

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite:
La 30 noiembrie, s-a deschis la Moscova, în Palatul Mare al Kremlinului, conferința unională a constructorilor. Conferința a fost convocată de Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și de Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. La conferință iau parte 2.200 persoane, printre care conducători și ingineri șefi ai Instituturilor de construcții, șefi de șantier și direcții, șefi de lucrări și maștri, brigadierii și muncitorii, directorii de uzine din industria materialelor de construcții și mașinilor pentru construcții, arhitecții, lucrătorii de la organizațiile de proiectări, de la institutele de cercetări științifice și institutele de învățămînt superior, conducătorii ai organizațiilor de partid și sovietice.

La lucrările conferinței iau parte conducătorii Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și ai guvernului sovietic: N. A. Bulganin, K. E. Vorosilov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, V. M. Molotov, M. G. Peruvhin, M. Z. Saburov, N. S. Hrusciov, P. K. Ponomarev, P. N. Pospelov, M. A. Suslov, N. N. Șatalin.

Constructorii sovietici au întâmpinat cu căldură pe colegii lor din străinătate, soșii din China, Polonia, R. D. Germană, Cehoslovacia, România, Ungaria, Bulgaria, Albania, R. P. D. Coreeană, Mongolia.

În cadrul conferinței vor fi dezbătute opt rapoarte, privind diferite probleme de construcții. Au fost organizate 11 secții, care urmează să examineze probleme de construcții din domeniul industriei, transporturilor, ale construcțiilor de locuințe și cultural-sociale, ale lucrărilor editare în orașe și sate, ale economiei construcțiilor și organizării muncii.

Nikolai Diga, ministrul Construcțiilor al U.R.S.S., a prezentat raportul cu privire la măsurile în vederea îmbunătățirii radicale a activității organizațiilor de construcții ale Ministerului Construcțiilor al U.R.S.S., la metodele industriale de construcție prin folosirea elementelor prefabricate din beton armat, a marilor blocuri și materialelor eficiente, prin îmbunătățirea calității și reducerea prețului de cost al construcțiilor.

La 30 noiembrie, în cadrul conferinței au prezentat rapoarte David Raizer, ministrul Construcției de întreprinderi ale industriei metalurgice și chimice al U.R.S.S., și Evghenii Kojevnikov, ministrul Construcțiilor pentru transporturi. Au mai luat cuvîntul o serie de alți participanți la conferință.

Conferința își continuă lucrările la 1 decembrie.

Conferința își continuă lucrările la 1 decembrie.

Cuvîntarea de deschidere rostită de V. M. Molotov

Tovarăși!
În numele guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, delegația sovietică salută delegațiile Republicii Populare Polone, Republicii Cehoslovace, Republicii Democratice Germane, Republicii Populare Ungare, Republicii Populare Romine, Republicii Populare Bulgaria, Republicii Populare Albania, prezente aici. Salut de asemenea pe reprezentantul Republicii Populare Chineze, al cărui guvern a consimțit să trimită la conferință un reprezentant al său în calitate de observator.

Guvernul sovietic, de comun acord cu guvernele Republicii Populare Polone și Republicii Cehoslovace, care sînt state limitrofe cu Germania, a adresat la 13 noiembrie guvernelor tuturor statelor europene, precum și guvernului Statelor Unite ale Americii, propunerea cu privire la convocarea neîntîrziată la Moscova sau Paris a unei conferințe pe întreaga Europă. S-a propus ca la această conferință să se examineze problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Guvernele statelor reprezentate aici au acceptat această propunere, lucru pentru care îndăgîturăm să exprim mulțumiri în numele guvernului sovietic. Acest fapt dovedește înțelegerea profundă a răspunderii pentru cauza păcii și totodată înțelegerea profundă a primejdiei care este legată de situația creată actualmente în Europa.

Este regretabil faptul că nu toate statele care au fost invitate au găsit necesar să participe la examinarea importantelor probleme sus-menționate, care frîmțind popoarele Europii.

După cum știm, acestui fapt i s-au dat diferite explicații.

Unele dintre aceste state au avut o atitudine pozitivă față de ideea creării unui sistem de securitate colectivă în Europa, la care să participe toate statele europene, deși au făcut totodată unele rezerve sau altele. Noi am vrea să sperăm că în decursul timpului aceste state și statele reprezentate aici se va realiza în viitor o mai mare înțelegere reciprocă în ceea ce privește comunitatea de interese a țărilor europene în cauza apărării păcii și securității colective în Europa.

Alte state nu au considerat posibil să accepte invitația, dat fiind faptul că sarcinile acestei conferințe se deosebesc de linia politicii lor externe în Europa în momentul de față. Dintre acestea fac parte în primul rînd Statele Unite ale Americii, precum și Anglia și Franța. Cercurile oficiale ale acestor state au făcut mult și pentru a împiedica ca la conferință să participe un număr cît mai mare de state.

Este firesc ca în rîndurile tuturor delegațiilor prezente aici să se nască întrebări, ce hotărîre să adopte în legătură cu faptul că nu toate statele invitate la conferință au acceptat această invitație.

În ceea ce-l privește, guvernul sovietic se menține la părerea că situația creată în momentul de față în Europa necesită cea mai serioasă atenție din partea tuturor statelor iubitoare de pace. Nu trebuie să se treacă cu vederea că din partea cercurilor agresive ale puterilor cunoscute tuturor, au fost puse în funcțiune toate mijloacele de presiune pentru a grăbi realizarea planurilor de militarizare a Germaniei occidentale și de includere a ei în grupările lor militare imperialiste. Într-o asemenea situație, țările iubitoare de pace nu se pot limita la acele măsuri care le-au luat pînă acum pentru asigurarea păcii și securității lor. Acum aceste măsuri sînt insuficiente. Sînt necesare noi măsuri pentru asigurarea păcii și securității în Europa.

În legătură cu aceasta, delegația sovietică consideră că conferința statelor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa trebuie să aibă loc în acea componență pe care o avem în momentul de față. Aceasta o cer este interesul asigurării securității popoarelor noastre, cît și interesele menținerii și consolidării păcii în Europa, în ansamblu. Acele state care vor dori să adere la această operă, vor putea face aceasta în viitor.

Delegația sovietică vă cere, stimate delegații, să vă exprimați părerea în legătură cu aceasta.

Delegația sovietică își exprimă convingerea că conferința se va achita cu succes de importantele sarcini ce-i stau în față. Această încredere se întemeiază pe sprijinul crescînd pe care popoarele Europii și întregii lumi îl acordă tot mai mult eforturilor îndreptate spre consolidarea păcii.

Cuvîntarea rostită de Jozef Cyrankiewicz

Guvernul polonez salută cu adîncă satisfacție inițiativa Uniunii Sovietice, luată de comun acord cu el, cu privire la convocarea conferinței europene pentru discutarea problemei securității colective în Europa.

Fără îndoială că ținerea unei astfel de conferințe este în interesul tuturor popoarelor însetate de securitate și pace.

Totuși, întrucît o serie de guverne nu au considerat posibil să participe la o astfel de conferință, guvernul Republicii Populare Polone consideră necesar ca, în această situație nouă, avînd în vedere ratificarea plănuită în grabă a acordurilor de la Paris și remilitarizarea Germaniei occidentale legată de aceasta, conferința să se țină cu participarea statelor care și-au trimis aici delegațiile, state conștiente de răspunderea lor față de cauza păcii și securității, să se discute în comun problema adoptării de către aceste state a unor măsuri noi care se vor dovedi necesare pentru asigurarea apărării țărilor noastre împotriva primejdiei care apare în legătură cu înarmarea Germaniei occidentale.

Iată de ce delegația poloneză împărtășește întru totul propunerea guvernului sovietic prezentată de ministrul Molotov de a se ține conferința cu participarea statelor iubitoare de pace ale căror delegații au sosit aici. Delegația poloneză împărtășește de asemenea părerea ministrului Molotov cu privire la faptul că actuala conferință își va îndeplini cu succes sarcinile.

Cuvîntarea rostită de Andras Hegedus

Onorată conferință!
Guvernul Republicii Populare Ungare a acceptat cu mare bucurie propunerea Uniunii Sovietice cu privire la convocarea acestei conferințe. Acordurile de la Londra și Paris reprezintă o mare primejdie pentru poporul ungar și amenință independența națională a Republicii Populare Ungare. Deosebit de periculoasă este tendința spre înarmarea Germaniei occidentale. Învățămintele istoriei noastre sînt o mărturie clară a acestei primejdie.

Guvernul Republicii Populare Ungare constată cu regret că o parte din statele europene nu e prezentă la această conferință. Totuși, guvernul nostru este de părere că organizarea acestei conferințe, așa cum s-a stabilit anterior potrivit propunerii Uniunii Sovietice, este justă și necesară. Organizarea acestei conferințe servește cauzii păcii, cauzii creării unui sistem de securitate colectivă în Europa și reprezintă un mare pas înainte. De aceea, delegația ungară sprijină propunerea tovarășului Molotov cu privire la organizarea acestei conferințe.

Cuvîntarea rostită de Viliam Siroky

Afirmările repetate că data de 29 noiembrie propusă de Uniunea Sovietică pentru convocarea conferinței generale europene a fost prea apropiată, timpul fiind insuficient pentru pregătirea unei asemenea conferințe, sînt neîntemeiate, deoarece se știe că încă la conferința de la Berlin guvernul sovietic a făcut propunerea de a se convoca o conferință generală europeană pentru crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa. În afară de aceasta, se știe că propunerea cu privire la convocarea conferinței generale europene a fost făcută de guvernul sovietic încă la 24 iulie, adică de mai bine de patru luni.

Convocarea unei astfel de conferințe este necesară în cel mai înalt grad, avînd în vedere presiunea puterilor occidentale care caută să obțină ca ratificarea acordurilor de la Paris să fie accelerată și efectuată încă în decembrie a.c. De aceea, delegația cehoslovacă consideră perfect întemeiate recomandările și declarațiile, legate de acestea, ale conducătorului delegației Uniunii Sovietice, V. M. Molotov, și este de acord cu el în ce privește necesitatea desfășurării acestei conferințe cu participarea delegațiilor prezente.

Cuvîntarea rostită de Viliam Siroky

Afirmările repetate că data de 29 noiembrie propusă de Uniunea Sovietică pentru convocarea conferinței generale europene a fost prea apropiată, timpul fiind insuficient pentru pregătirea unei asemenea conferințe, sînt neîntemeiate, deoarece se știe că încă la conferința de la Berlin guvernul sovietic a făcut propunerea de a se convoca o conferință generală europeană pentru crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa. În afară de aceasta, se știe că propunerea cu privire la convocarea conferinței generale europene a fost făcută de guvernul sovietic încă la 24 iulie, adică de mai bine de patru luni.

Convocarea unei astfel de conferințe este necesară în cel mai înalt grad, avînd în vedere presiunea puterilor occidentale care caută să obțină ca ratificarea acordurilor de la Paris să fie accelerată și efectuată încă în decembrie a.c. De aceea, delegația cehoslovacă consideră perfect întemeiate recomandările și declarațiile, legate de acestea, ale conducătorului delegației Uniunii Sovietice, V. M. Molotov, și este de acord cu el în ce privește necesitatea desfășurării acestei conferințe cu participarea delegațiilor prezente.

Cuvîntarea rostită de Anton Iugov

Guvernul Republicii Populare Bulgaria sprijină necondiționat propunerea cu privire la convocarea acestei conferințe. El își dă seama pe deplin de urgia importanță a problemelor care urmează să fie discutate și de importanța măsurilor care urmează să fie elaborate pentru a asigura pacea și securitatea popoarelor noastre.

Sîntem convinși că conferința va contribui la întărirea păcii și la asigurarea securității popoarelor noastre. Nu există nici un popor în Europa care să rămînă indiferent față de reînvierea militarismului german.

Delegația noastră aprobă în întregime propunerea tovarășului Molotov ca conferința să aibă loc cu participarea țărilor reprezentate aici.

Cuvîntarea rostită de Otto Grotewohl

Guvernul Republicii Democratice Germane salută în modul cel mai călduros convocarea acestei conferințe — și acest lucru este de mirare deoarece prevederile acordurilor de la Paris se referă în primul rînd la poporul german și la Republica Democrată Germană. Rapiditatea cu care este convocată această conferință constituie deja un răspuns la conținutul primejdiei al acordurilor de la Paris. Pentru poporul german, rapiditatea hotărîrilor are o uriașă importanță, deoarece acordurile de la Paris, măsurile legate de acestea, sînt îndreptate spre restabilirea militarismului german. Cu cît vor răspunde mai repede popoarele iubitoare de pace, cu atît mai avantajos va fi aceasta pentru poporul german, cu atît mai încununată de succes va fi lupta poporului german pentru rezolvarea pe cale pașnică a tuturor problemelor. Noi știm că fără pace nu putem rezolva problemele de importanță vitală ale poporului german. De aceea, sîntem extrem de interesați în rezolvarea problemei cu privire la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa. Sîntem convinși că forțele democratice ale Germaniei și în special Republica Democrată Germană vor primi un mare sprijin în lupta lor pentru cauza păcii. Sîntem însuflețiiți de dorința de a folosi hotărîrea acestei conferințe și ca bază a luptei noastre pe viitor. De aceea salutăm convocarea acestei conferințe și ne exprimăm aserțiunile față de propunerea făcută de V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Cuvîntarea rostită de Manush Myftiu

În numele guvernului albanez, delegația Republicii Populare Albania consideră necesar să mulțumescă din inimă guvernului sovietic pentru că, în legătură cu primejdia pe care o constituie pentru Europa acordurile de la Londra și Paris, a avut inițiativa de a convoca prezenta conferință în scopul întăririi păcii și securității în Europa.

Delegația noastră își exprimă aserțiunile și este de acord cu propunerea tovarășului Molotov ca actuala conferință să aibă loc cu guvernele reprezentate aici.

Cuvîntarea rostită de Cian Ven-tian

În numele guvernului albanez, delegația Republicii Populare Albania consideră necesar să mulțumescă din inimă guvernului sovietic pentru că, în legătură cu primejdia pe care o constituie pentru Europa acordurile de la Londra și Paris, a avut inițiativa de a convoca prezenta conferință în scopul întăririi păcii și securității în Europa.

Delegația noastră își exprimă aserțiunile și este de acord cu propunerea tovarășului Molotov ca actuala conferință să aibă loc cu guvernele reprezentate aici.

Cuvîntarea rostită de Chivu Stoica

Guvernul Republicii Populare Romine salută fierbînt inițiativa guvernului sovietic cu privire la convocarea acestei conferințe.

Guvernul Republicii Populare Romine consideră că actuala situație politică internațională este de așa natură încît face necesară luarea unor măsuri mai eficace în vederea asigurării păcii și securității colective în Europa. Delegația romină împărtășește propunerea și punctul de vedere al delegației Uniunii Sovietice cu privire la faptul că actuala conferință să aibă loc cu participarea țărilor prezente.

Cuvîntarea rostită de Manush Myftiu

În numele guvernului albanez, delegația Republicii Populare Albania consideră necesar să mulțumescă din inimă guvernului sovietic pentru că, în legătură cu primejdia pe care o constituie pentru Europa acordurile de la Londra și Paris, a avut inițiativa de a convoca prezenta conferință în scopul întăririi păcii și securității în Europa.

Delegația noastră își exprimă aserțiunile și este de acord cu propunerea tovarășului Molotov ca actuala conferință să aibă loc cu guvernele reprezentate aici.

Cuvîntarea rostită de Cian Ven-tian

În numele guvernului albanez, delegația Republicii Populare Albania consideră necesar să mulțumescă din inimă guvernului sovietic pentru că, în legătură cu primejdia pe care o constituie pentru Europa acordurile de la Londra și Paris, a avut inițiativa de a convoca prezenta conferință în scopul întăririi păcii și securității în Europa.

Delegația noastră își exprimă aserțiunile și este de acord cu propunerea tovarășului Molotov ca actuala conferință să aibă loc cu guvernele reprezentate aici.

Cuvîntarea rostită de Chivu Stoica

Guvernul Republicii Populare Romine salută fierbînt inițiativa guvernului sovietic cu privire la convocarea acestei conferințe.

Guvernul Republicii Populare Romine consideră că actuala situație politică internațională este de așa natură încît face necesară luarea unor măsuri mai eficace în vederea asigurării păcii și securității colective în Europa. Delegația romină împărtășește propunerea și punctul de vedere al delegației Uniunii Sovietice cu privire la faptul că actuala conferință să aibă loc cu participarea țărilor prezente.

Cuvîntarea rostită de Manush Myftiu